

Europeiska unionens officiella tidning

C 131

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

8 april 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 131/01 Europeiska unionensdomstols senaste offentliggöranden i *Europeiskaunionens officiella tidning* 1

Domstolen

2019/C 131/02 Ny ledamot i domstolen har avlagt ed 2

2019/C 131/03 Ny ledamot i domstolen har avlagt ed 3

Tribunalen

2019/C 131/04 Ny ledamot i tribunalen har avlagt ed..... 4

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2019/C 131/05 C-322/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) — Irland) — Eugen Bogatu mot Minister for Social Protection (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artikel 67 — Ansökan om familjeförmåner som framställts av en person som upphört att utföra arbete som anställd i den behöriga medlemsstaten men som fortfarande är bosatt där — Rätt till familjeförmåner för familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat — Villkor för rätt till förmåner)..... 5

SV

2019/C 131/06	Mål C-345/17: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa — Lettland) — Förfarande som inlets av Sergejs Buivids (Begäran om förhandsavgörande — Behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artikel 3 — Tillämpningsområde — Videoklipp som visar poliser på en polisstation under tjänsteutövning — Offentliggörande på en webbplats för videoklipp — Artikel 9 — Behandling av personuppgifter som sker uteslutande för journalistiska ändamål — Begrepp — Yttrandefrihet — Skydd för privatlivet)	6
2019/C 131/07	Mål C-423/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Den Haag — Nederländerna) — Staat der Nederlanden mot Warner-Lambert Company LLC (Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Artikel 11 — Generiska läkemedel — Produktresumé — Utelämnande av hänvisningar till indikationer eller doseringsformer som fortfarande skyddades av patent vid den tidpunkt då det generiska läkemedlet salufördes)	6
2019/C 131/08	Mål C-434/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungern) — Human Operator Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande — Harmonisering av skattelagstiftning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för mervärdesskatt — Fastställande av den beskattningsbara person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten — Retroaktiv tillämpning av en undantagsbestämmelse — Rättssäkerhetsprincipen)	7
2019/C 131/09	Mål C-531/17: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 143.1 d — Undantag från skatteplikt vid import — Import som följs av en gemenskapsintern överföring — Efterföljande gemenskapsintern leverans — Skatteundragande — Undantag nekas — Villkor)	8
2019/C 131/10	Mål C-535/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — NK, konkursförvaltare i konkurserna för PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV och PI mot BNP Paribas Fortis NV (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordningarna (EG) nr 44/2001 och (EG) nr 1346/2000 — Respektive tillämpningsområde — Utmättningsman i konkurs — Talan väckt av konkursförvaltaren)	9
2019/C 131/11	Mål C-554/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — Rebecka Jonsson mot Société du Journal L'Est Républicain (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Det europeiska småmålsförfarandet — Förordning (EG) nr 861/2007 — Artikel 16 — "Förlorande part" — Kostnader för förfarandet — Fördelning — Artikel 19 — Processrätten i medlemsstaterna)	9
2019/C 131/12	Mål C-562/17: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Nacional — Spanien) — Nestrade SA mot Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Begäran om förhandsavgörande — Trettonde direktivet 86/560/EEG — Regler om återbetalning av mervärdesskatt — Principerna om likvärdighet och effektivitet — Företag som inte är etablerat inom Europeiska unionen — Föregående lagkraftvunnet beslut om nekad återbetalning av mervärdesskatt — Felaktigt registreringsnummer för mervärdesskatt)	10

2019/C 131/13	Mål C-630/17: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Općinski Sud u Rijeci — Kroatien) — Anica Milivojević mot Raiffeisenbank St. Stefan-Jägerberg-Wolfsberg eGen (Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 56 och 63 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för kapital — Nationell lagstiftning enligt vilken kreditavtal med internationella inslag ingångna med en icke godkänd kreditgivare är ogiltiga — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 17.1 — Kreditavtal som en fysisk person ingått i syfte att tillhandahålla logitjänster för turister — Begreppet ”konsument” — Artikel 24 led 1 — Exklusiv behörighet avseende sakrätt i fast egendom — Talan om fastställande av att ett kreditavtal är ogiltigt och om avförande av inskrivningen av en sakrätt i fastighetsregistret).....	11
2019/C 131/14	Mål C-710/17: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato — Italien) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperative mot Comune di Tarvisio (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggentreprenader — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 48.3 — Utvärdering och kontroll av de ekonomiska aktörernas tekniska kapacitet — Nationell bestämmelse som inte kan anses utgöra ett införlivande av direktiv 2004/18 — Direkt och ovillkorlig hänvisning till unionsrätten saknas — Begäran grundar sig inte på förekomsten av ett bestämt gränsöverskridande intresse — Avvisning av begäran om förhandsavgörande).....	12
2019/C 131/15	Mål C-49/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Spanien) — Carlos Escribano Vindel mot Ministerio de Justicia (Begäran om förhandsavgörande — Åtgärder för budgetåtstramning — Lönesänkningar inom nationell offentlig förvaltning — Procedur — Andra konsekvenser — Socialpolitik — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.1 och 2.2 b — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21 — Domares oavhängighet — Artikel 19.1 andra stycket FEU).....	13
2019/C 131/16	C-154/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Labour Court, Irland) — Tomás Horgan, Claire Keegan mot Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General (Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.2 b — Indirekt diskriminering på grund av ålder — Nyanställda lärare — Anställningstidpunkt — Mindre förmånlig löneskala och placering i lönegrad vid anställningen än vad som gäller för redan anställda lärare).....	14
2019/C 131/17	Mål C-179/18: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsrechtbank Gent — Belgien) — Ronny Rohart mot Federale Pensioendienst (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Pensionsrättigheter enligt det nationella pensionssystemet för anställda — En period av obligatorisk militärtjänstgöring som en av Europeiska unionens tjänstemän fullgjort efter sitt tjänstetillträde har inte beaktats — Principen om lojalt samarbete).....	14
2019/C 131/18	Mål C-231/18: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Oldenburg — Tyskland) — NK (Begäran om förhandsavgörande — Transport — Vägtransport — Förordning (EG) nr 561/2006 — Förordning (EU) nr 165/2014 — Skyldighet att använda färdskrivare — Undantag för fordon som används för transport av levande djur från lantbruk till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier).....	15
2019/C 131/19	Mål C-492/18 PPU: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam — Nederländerna) — Verkställighet av den europeiska arresteringsorder som utfärdats mot TC (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Artikel 12 — Fortsatt frihetsberövande — Artikel 17 — Tidsfrister för verkställande av den europeiska arresteringsordern — Nationell lagstiftning som föreskriver att frihetsberövandet med automatik ska upphöra 90 dagar efter gripandet — Tolkning som är förenlig med rambeslutet — Avbrytande av tidsfristerna — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 6 — Rätt till frihet och säkerhet — Tolkningar av den nationella lagstiftningen som går isär — Klarhet och förutsägbarhet).....	16
2019/C 131/20	Mål C-571/18 P: Överklagande ingett den 11 september 2018 av Felismino Pereira av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 juli 2018 i mål T-606/16, Pereira mot kommissionen.....	17

2019/C 131/21	Mål C-577/18 P: Överklagande ingett den 11 september 2018 av Petrus Kerstens av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 26 juni 2018 i mål T-757/17, Kerstens mot kommissionen.	17
2019/C 131/22	Mål C-669/18: Överklagande ingett den 27 oktober 2018 av Adis Higiene, S.L., av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 10 augusti 2018 i mål T-309/18, Adis Higiene/EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus).....	17
2019/C 131/23	Mål C-711/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 9 november 2018 — Ascopiave SpA m.fl. mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.	18
2019/C 131/24	Mål C-754/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 3 december 2018 — Ryanair Designated Activity Company mot Országos Rendőr-főkapitányság... ..	18
2019/C 131/25	Mål C-763/18: Överklagande ingett den 5 december 2018 av Wallapop, S.L. av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 3 oktober 2018 i mål T-186/17, Unipreus mot EUIPO — Wallapop (wallapop).....	20
2019/C 131/26	Mål C-830/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Tyskland) den 28 december 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße mot PF m.fl.	21
2019/C 131/27	Mål C-835/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Timișoara (Rumänien) den 24 december 2018 — SC Terracult SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Mål C-9/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 3 januari 2019 — SC Mitliv Exim SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.....	22
2019/C 131/29	Mål C-32/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 18 januari 2019 — AT mot Pensionsversicherungsanstalt.....	23
2019/C 131/30	Mål C-47/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 25 januari 2019 — HA mot Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	24
2019/C 131/31	Mål C-77/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade konungariket) den 1 februari 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.....	25
2019/C 131/32	Mål C-79/19 P: Överklagande ingett den 1 februari 2019 av Republiken Litauen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 22 november 2018 i mål T-508/15, Republiken Litauen mot kommissionen	26

2019/C 131/33	Mål C-100/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 8 februari 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	27
2019/C 131/34	Mål C-107/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obvodní soud pro Prahu 9 (Tjeckiska republiken) den 12 februari 2019 — XR mot Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	Mål C-119/19 P: Överklagande ingett den 14 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2018 i mål T-518/16, Carreras Sequeros m.fl. mot kommissionen	29
2019/C 131/36	Mål C-122/19 P: Överklagande ingett den 14 februari 2019 av Hamas av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 december 2018 i mål T-400/10 RENV, Hamas mot rådet	30
2019/C 131/37	Mål C-126/19 P: Överklagande ingett den 15 februari 2019 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2018 i mål T-518/16, Carreras Sequeros m.fl. mot kommissionen	31
2019/C 131/38	Mål C-132/19 P: Överklagande ingett den 15 februari 2019 av Groupe Canal + av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-873/16, Groupe Canal + mot kommissionen	33
2019/C 131/39	Mål C-160/19 P: Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Comune di Milano av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-167/13, Comune di Milano mot kommissionen	34
2019/C 131/40	Mål C-167/19 P: Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-683/15, Freistaat Bayern mot Europeiska kommissionen.	35
2019/C 131/41	Mål C-171/19 P: Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-722/15, T-723/15 och T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. m.fl. mot Europeiska kommissionen	36
Tribunalen		
2019/C 131/42	Mål T-292/15: Tribunalens dom av den 12 februari 2019 — Vakakis kai Synergates mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Intressekonflikt — Omsorgsplikt — Förlorad möjlighet — Ersättning)	38
2019/C 131/43	Mål T-131/16 och 263/16: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Belgien och Magnetrol International mot kommissionen (Statligt stöd — Stödordning som genomförts av Belgien — Beslut i vilket stödordningen förklaras oförenlig med den inre marknaden och olaglig samt förordnande om att utbetalt stöd ska återkrävas — Förhandsbesked i skattefrågor (tax ruling) — Skattelättnader vid överskjutande vinst — Medlemsstaternas självbestämmande i skattefrågor — Begreppet stödordning — Ytterligare genomförandeåtgärder)	39

2019/C 131/44	Mål T-679/16: Tribunalens dom av den 26 februari 2019 — Athletic Club mot kommissionen (Statligt stöd — Stöd som beviljats av de spanska myndigheterna till förmån för vissa professionella fotbollsklubbar — Förmånlig skattesats som tillämpas på klubbar som beviljats status som icke-vinstdrivande enhet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till prövning — Åtgärd som vidtagits under statlig nivå — Selektiv karaktär — Snedvridning av konkurrensen — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Ändring av ett befintligt stöd — Motiveringsskyldighet).....	40
2019/C 131/45	Mål T-903/16: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 – RE mot kommissionen (Personuppgifter — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Rätten till tillgång till sådana uppgifter — Förordning (EG) nr 45/2001 — Tillgång vägras — Talan om ogiltigförklaring — Skrivelse i vilken det hänvisas till en tidigare partiell vägran utan att någon omprövning gjorts — Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i artikel 263 FEUF — Begreppet rent bekräftande rättsakt — Tillämplighet när det gäller tillgång till personuppgifter — Nya och väsentliga omständigheter — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till prövning — Motiveringsskyldighet).....	40
2019/C 131/46	Mål T-91/17: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — L mot parlamentet (Personalmål — Ackrediterade parlamentsassistenter — Sjukledighet — Sjukledighet som tillbringas på någon annan plats än på anställningsorten — Otillåten frånvaro — Artikel 60 i tjänsteföreskrifterna — Omsorgsprincipen — Principen om god förvaltningssed)	41
2019/C 131/47	Mål T-366/17: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Polen mot kommissionen (Eruf — Beslut att inte bekräfta ett ekonomiskt bidrag för ett stort projekt — Artikel 41.1 i förordning (EG) nr 1083/2006 — Bedömning av överensstämmelsen med prioriteringarna i det operativa programmet — Artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 — Överskridande av fristen).....	42
2019/C 131/48	Mål T-34/18: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Giove Gas mot EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Det äldre EU-ordmärket CALOON — Relativt avslaghinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	42
2019/C 131/49	Mål T-63/18: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Torro Entertainment mot EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TORRO Grande MEAT IN STYLE — Äldre EU-ordmärkena TORO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 — Motiveringsskyldighet — Artikel 94 i förordning 2017/1001 — Krav på tillbörlig aktsamhet — Artikel 95.1 i förordning (EU) 2017/1001).....	43
2019/C 131/50	Mål T-123/18: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Bayer Intellectual Property mot EUIPO (Återgivning av ett hjärta) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som återger ett hjärta — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001).....	44
2019/C 131/51	Mål T-162/18: Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Beko mot EUIPO — Acer (ALTUS) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ALTUS — De äldre nationella varumärkena ALTOS — Förfaranden om upphävande av vissa äldre varumärken som inletts vid de nationella myndigheterna — Risk för förväxling — Vilandeförklaring av det administrativa förfarandet — Regel 20.7 c i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 71.1 i den delegerade förordningen (EU) 2018/625))	45
2019/C 131/52	Mål T-524/16 R: Beslut meddelat av tribunalens vice ordförande den 15 februari 2019 — Aresu mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Personalmål — Tjänstemän — Reform av tjänsteföreskrifterna från den 1 januari 2014 — Minskat antal årliga semesterdagar — Resdagar ersatta med ledighet på hemorten — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamt föreliggande).....	45

2019/C 131/53	Mål T-768/17: Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mot ECB (Passivitetstalan, talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan — Ekonomisk och monetär politik — Tillsyn över kreditinstitut — Otillåtna handlingar som påstås ha begåtts av vissa portugisiska kreditinstitut — Underförstått avslag på en till ECB riktad uppmaning att vidta åtgärder — Uppenbart att talan delvis ska avvisas — Uppenbart att behörighet saknas — Uppenbart att talan delvis saknar rättslig grund).....	46
2019/C 131/54	Mål T-817/17: Tribunalens beslut av den 8 februari 2019 — Schokker mot Easa (Personalmål — Kontraktanställda — Easa - Rekrytering — Urvalsförfarande — Upptagande av sökanden på reservlistan — Återkallelse av erbjudandet om anställning riktat till sökanden — Ansvar — Easa har inte handlat rättsstridigt — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	47
2019/C 131/55	Mål T-125/18: Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Associazione GranoSalus mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Det verksamma ämnet glyfosat — Förnyat upptagande i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder — Avvisning)	48
2019/C 131/56	Mål T-137/18: Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Chrome Hearts mot EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Återgivning av ett kors) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som återger ett kors — Återkallelse av det överklagade beslutet — Ändamålet med talan har förfallit — Anledning saknas att döma i saken).....	48
2019/C 131/57	Mål T-224/18 RII: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 14 februari 2019 — PV mot kommissionen (Intermistiskt förfarande — Personalmål — Disciplinärt förfarande — Nollställande av lön — Ändrade omständigheter — Avvisning — Nya omständigheter föreligger inte)	49
2019/C 131/58	Mål T-258/18: Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Brunke mot kommissionen (Passivitetstalan — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Ingen anmodan om att vidta åtgärder har framställts — Uppenbart att talan ska avvisas — Begäran om fastställelse — Begäran om att det ska meddelas beslut om föreläggande — Uppenbart att behörighet saknas)	50
2019/C 131/59	Mål T-376/18: Tribunalens beslut av den 8 februari 2019 — Front Polisario mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Internationella avtal — Avtalet mellan EU och Marocko om fiskepartnerskap — Beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar mellan unionen och Marocko om ändring av partnerskapsavtalet – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning).....	50
2019/C 131/60	Mål T-429/18 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 februari 2019 — BRF et SHB Comercio e Industria de Alimentos mot kommissionen (Intermistiskt förfarande — Folkhälsa — Genomförandeförordning (EU) 2018/700 — Ändring av förteckningarna över anläggningar i tredjeländer från vilka import av specificerade produkter av animaliskt ursprung är tillåten vad gäller vissa anläggningar i Brasilien — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Intresseavvägning)	51
2019/C 131/61	Mål T-511/18: Talan väckt den 4 februari 2019 — XH mot kommissionen.....	52
2019/C 131/62	Mål T-65/19: Talan väckt den 5 februari 2019 — AI mot ECDC	53
2019/C 131/63	Mål T-77/19: Överklagande ingett den 9 februari 2019 — Alcar Aktiebolag mot EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)	54
2019/C 131/64	Mål T-79/19: Talan väckt den 12 februari 2019 — Lantmännen och Lantmännen Agroetanol mot kommissionen.	55
2019/C 131/65	Mål T-101/19: Överklagande ingett den 18 februari 2019 — Rezon OOD mot EUIPO (imot.bg)	56

2019/C 131/66	Mål T-106/19: Överklagande ingett den 20 februari 2019 — Abarca mot EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS).....	57
2019/C 131/67	Mål T-726/16: Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — VFP mot kommissionen.....	58
2019/C 131/68	Mål T-60/18: Tribunalens beslut av den 12 februari 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment mot EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT).....	58
2019/C 131/69	Mål T-725/18: Tribunalens beslut av den 15 februari 2019 — Intercontinental Exchange Holdings mot EUIPO (BRENT)	59

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2019/C 131/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 122, 1.4.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 112, 25.3.2019

EUT C 103, 18.3.2019

EUT C 93, 11.3.2019

EUT C 82, 4.3.2019

EUT C 72, 25.2.2019

EUT C 65, 18.2.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Ny ledamot i domstolen har avlagt ed

(2019/C 131/02)

Priit Pikamäe utnämndes till generaladvokat i domstolen för perioden den 5 februari 2019 till den 6 oktober 2024, genom beslut fattat den 1 februari 2019 ⁽¹⁾ av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar. Han avlade ed inför domstolen den 6 februari 2019.

⁽¹⁾ EUTL 32, 4.2.2019, s. 7.

Ny ledamot i domstolen har avlagt ed

(2019/C 131/03)

Andreas Kumin utnämndes till domare i domstolen för perioden den 12 mars 2019 till den 6 oktober 2024, genom beslut fattat den 6 mars 2019 ⁽¹⁾ av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar. Han avlade ed inför domstolen den 20 mars 2019.

⁽¹⁾ EUTL 70, 12.3.2019, s. 32.

TRIBUNALEN

Ny ledamot i tribunalen har avlagt ed

(2019/C 131/04)

Ramona Frendo utnämndes till domare i tribunalen för perioden den 11 mars 2019 till den 31 augusti 2019, genom beslut fattat den 6 mars 2019 ⁽¹⁾ av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar. Hon avlade ed inför domstolen den 20 mars 2019.

⁽¹⁾ EUTL 69, 11.3.2019, s. 50.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) — Irland) — Eugen Bogatu mot Minister for Social Protection

(C-322/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artikel 67 — Ansökan om familjeförmåner som framställts av en person som upphört att utföra arbete som anställd i den behöriga medlemsstaten men som fortfarande är bosatt där — Rätt till familjeförmåner för familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat — Villkor för rätt till förmåner)

(2019/C 131/05)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eugen Bogatu

Motpart: Minister for Social Protection

Domslut

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, särskilt artikel 67 jämförd med artikel 11.2, ska tolkas så att i en situation såsom den som är aktuell i det nationella målet krävs det för att en person ska ha rätt till familjeförmåner i den behöriga medlemsstaten varken att nämnda person utför arbete som anställd i denna medlemsstat eller att denna medlemsstat betalar ut en kontantförmån till vederbörande med anledning av dennes arbete som anställd.

⁽¹⁾ EUT C 277, 21.8.2017.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa — Lettland) — Förfarande som inletts av Sergejs Buivids

(Mål C-345/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artikel 3 — Tillämpningsområde — Videoklipp som visar poliser på en polisstation under tjänsteutövning — Offentliggörande på en webbplats för videoklipp — Artikel 9 — Behandling av personuppgifter som sker uteslutande för journalistiska ändamål — Begrepp — Yttrandefrihet — Skydd för privatlivet)

(2019/C 131/06)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i det nationella målet

Sergejs Buivids

ytterligare deltagare i rättegången: Datu valsts inspekcija

Domslut

- 1) Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ska tolkas så, att en inspelning av ett videoklipp som visar poliser på en polisstation i samband med att en person lämnar en redogörelse i ett ärende, samt offentliggörande av videoklippen på en webbplats där användarna kan ladda upp, titta på och dela videoklipp, omfattas av direktivets tillämpningsområde.
- 2) Artikel 9 i direktiv 95/46 ska tolkas så, att faktiska omständigheter som de i det nationella målet — det vill säga där en inspelning gjorts av ett videoklipp som visar poliser på en polisstation i samband med att en person lämnar en redogörelse i ett ärende, samt där videoklippen offentliggjorts på en webbplats där användarna kan ladda upp, titta på och dela videoklipp — kan utgöra behandling av personuppgifter uteslutande för journalistiska ändamål i den mening som avses i denna bestämmelse, såvitt det framgår av videoklippen att det enda syftet med att spela in och offentliggöra videoklippen varit att sprida information, åsikter eller idéer till allmänheten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 277, 21.8.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Den Haag — Nederländerna) — Staat der Nederlanden mot Warner-Lambert Company LLC

(Mål C-423/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Artikel 11 — Generiska läkemedel — Produktresumé — Utelämnande av hänvisningar till indikationer eller doseringsformer som fortfarande skyddades av patent vid den tidpunkt då det generiska läkemedlet salufördes)

(2019/C 131/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Den Haag

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staat der Nederlanden

Motpart: Warner-Lambert Company LLC

Domslut

Artikel 11 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv av den 25 oktober 2012, ska tolkas så, att den omständigheten att en sökande eller innehavare av ett godkännande för försäljning av ett generiskt läkemedel, inom ramen för ett sådant förfarande för godkännande för försäljning som är aktuellt i det nationella målet, underrättar den behöriga nationella myndigheten om att bipacksedeln eller produktresumén för detta läkemedel inte innehåller någon hänvisning till indikationer eller doseringsformer som fortfarande skyddades av patent vid den tidpunkt då det generiska läkemedlet salufördes ska anses utgöra en ansökan om begränsning av godkännandet för försäljning av det aktuella generiska läkemedlet.

(¹) EUT C 318, 25.9.2017.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungern) — Human Operator Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-434/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Harmonisering av skattelagstiftning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för mervärdesskatt — Fastställande av den beskattningsbara person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten — Retroaktiv tillämpning av en undantagsbestämmelse — Rättssäkerhetsprincipen)

(2019/C 131/08)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Human Operator Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

Unionsrätten utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver tillämpning av ett undantag från artikel 193 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2013/43/EU av den 22 juli 2013, innan den unionsakt som medger sådana undantag har delgetts den medlemsstat som har begärt undantaget, trots att det i unionsakten inte sägs något om när den träder i kraft eller den första dag för vilken den ska tillämpas. Detta gäller även när denna medlemsstat har uttryckt önskemål om att detta undantag ska tillämpas med retroaktiv verkan.

(¹) EUT C 318, 25.9.2017

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — Vetsch Int. Transporte GmbH

(Mål C-531/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 143.1 d — Undantag från skatteplikt vid import — Import som följs av en gemenskapsintern överföring — Efterföljande gemenskapsintern leverans — Skatteundandragande — Undantag nekas — Villkor)

(2019/C 131/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Vetsch Int. Transporte GmbH

ytterligare deltagare i rättegången: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Domslut

Artikel 143 d i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och artikel 143.1 d i detta direktiv, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/69/EG av den 25 juni 2009, ska tolkas så, att den rätt till undantag från mervärdesskatt på import som avses i dessa bestämmelser inte ska nekas den importör som utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig för denna skatt, i den mening som avses i artikel 201 i direktiv 2006/112, i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilken, för det första, mottagaren av den gemenskapsinterna överföring som följer på denna import begär skatteundandragande vid en transaktion som sker efter denna överföring och som inte har något samband med nämnda överföring, och, för det andra, det inte finns några uppgifter som gör det möjligt att anse att importören visste eller borde ha vetat att denna efterföljande transaktion ingick i ett skatteundandragande som begåtts av mottagaren.

(¹) EUT C 412, 4.12.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — NK, konkursförvaltare i konkurserna för PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV och PI mot BNP Paribas Fortis NV

(Mål C-535/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordningarna (EG) nr 44/2001 och (EG) nr 1346/2000 — Respektive tillämpningsområde — Utmättningsman i konkurs — Talan väckt av konkursförvaltaren)

(2019/C 131/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NK, konkursförvaltare i konkurserna för PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV och PI

Motpart: BNP Paribas Fortis NV

Domslut

Artikel 1.1 och 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en talan, såsom den i det nationella målet, om utomobligatoriskt skadestånd som väcks av en konkursförvaltare inom ramen för ett insolvensförfarande och som, om den bifalls, resulterar i att intäkterna från talan tillfaller konkursboet, omfattas av begreppet privaträttens område i den mening som avses i artikel 1.1 i nämnda förordning och således faller inom den förordningens materiella tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 412, 4.12.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — Rebecka Jonsson mot Société du Journal L'Est Républicain

(Mål C-554/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Det europeiska småmålsförfarandet — Förordning (EG) nr 861/2007 — Artikel 16 — "Förlorande part" — Kostnader för förfarandet — Fördelning — Artikel 19 — Processrätten i medlemsstaterna)

(2019/C 131/11)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rebecka Jonsson

Motpart: Société du Journal L'Est Républicain

Domslut

Artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning av vilken följer att om den ena parten endast delvis vinner framgång, får den nationella domstolen besluta att vardera parten ska bära sina rättegångskostnader eller fördela rättegångskostnaderna mellan parterna. I ett sådant fall står det i princip den nationella domstolen fritt att bestämma fördelningen av rättegångskostnaderna enligt reglerna i nationell rätt. Detta gäller under förutsättning att de nationella processuella reglerna om fördelning av rättegångskostnader i gränsöverskridande tvister om mindre värden inte är mindre förmånliga än de processuella regler som avser liknande inhemska situationer som regleras av nationell rätt och att de processuella krav som är knutna till fördelningen av rättegångskostnaderna inte medför att berörda personer avstår från att använda det europeiska småmålsförfarandet genom att dessa krav innebär att en sökande som till övervägande del vinner framgång ändå ska bära sina rättegångskostnader eller en betydande del därav.

⁽¹⁾ EUT C 403, 27.11.2017.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Nacional — Spanien) — Nestrade SA mot Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Mål C-562/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Trettonde direktivet 86/560/EEG — Regler om återbetalning av mervärdesskatt — Principerna om likvärdighet och effektivitet — Företag som inte är etablerat inom Europeiska unionen — Föregående lagakraftvunnet beslut om nekad återbetalning av mervärdesskatt — Felaktigt registreringsnummer för mervärdesskatt)

(2019/C 131/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nestrade SA

Motpart: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Domslut

Bestämmelserna i rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättnings-skatter — Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en medlemsstat tillämpar en begränsning i tiden för möjligheten att korrigera felaktiga fakturor, till exempel genom en rättelse av det registreringsnummer för mervärdesskatt som inledningsvis angavs på fakturan, för att utöva rätten till återbetalning av mervärdesskatt, under förutsättning att detta sker i enlighet med principerna om likvärdighet och effektivitet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 437, 18.12.2017.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Općinski Sud u Rijeci — Kroatien) — Anica Milivojević mot Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Mål C-630/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 56 och 63 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för kapital — Nationell lagstiftning enligt vilken kreditavtal med internationella inslag ingångna med en icke godkänd kreditgivare är ogiltiga — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 17.1 — Kreditavtal som en fysisk person ingått i syfte att tillhandahålla logitjänster för turister — Begreppet ”konsument” — Artikel 24 led 1 — Exklusiv behörighet avseende sakrätt i fast egendom — Talan om fastställande av att ett kreditavtal är ogiltigt och om avförande av inskrivningen av en sakrätt i fastighetsregistret)

(2019/C 131/13)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Općinski Sud u Rijeci

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Anica Milivojević

Svarande: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Domslut

- 1) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet aktuella, som innebär att kreditavtal och andra rättsakter som följer av sådana avtal, som ingåtts i denna medlemsstat mellan gäldenärer och kreditgivare, som är etablerade i en annan medlemsstat och som saknar tillstånd av behöriga myndigheter i den förstnämnda medlemsstaten att bedriva sin verksamhet där, är ogiltiga från och med den dag de ingicks, även om de har ingåtts innan nämnda lagstiftning trädde i kraft.
- 2) Artikel 4.1 och artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet aktuella, enligt vilken gäldenärer i tvister om kreditavtal med internationella inslag som omfattas av tillämpningsområdet för denna lagstiftning, kan väcka talan mot icke godkända kreditgivare antingen vid domstolarna i den medlemsstat i vilken kreditgivarna har sitt säte, eller vid domstolarna på den ort där gäldenärerna har sitt hemvist eller säte och i vilken det föreskrivs att en talan väckt av sådana kreditgivare mot gäldenärer endast kan prövas av domstolarna i den stat i vilken gäldenärerna har hemvist, oberoende av om de sistnämnda är konsumenter eller näringsidkare.

- 3) Artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en gäldenär som ingått ett kreditavtal i syfte att utföra bygg- och renoveringsarbeten i en fastighet där gäldenären har sin bostad med målsättningen att, bland annat, tillhandahålla logi till turister, inte kan kvalificeras som "konsument" i den mening som avses i denna bestämmelse, annat än om kopplingen mellan avtalet och näringsverksamheten i den transaktion för vilken avtalet ingåtts, sedd ur ett helhetsperspektiv är så marginell och försumbar att det förefaller uppenbart att avtalet i första hand ingåtts för privata ändamål, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 4) Artikel 24 led 1 första stycket i förordning 1215/2012 ska tolkas så, att en talan om att en inteckning i fastighetsregistret ska avfö- ras utgör en talan om "sakrätt i fast egendom", i den mening som avses i den bestämmelsen. En talan om fastställelse av att ett kreditavtal och en garantihandling, upprättad inför notarius publicus, som ställts som säkerhet för lånet är ogiltiga omfattas däremot inte av detta begrepp.

(¹) EUT C 22, 22.1.2018

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato — Italien) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa mot Comune di Tarvisio

(Mål C-710/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 48.3 — Utvärdering och kontroll av de ekonomiska aktörernas tekniska kapacitet — Nationell bestämmelse som inte kan anses utgöra ett införlivande av direktiv 2004/18 — Direkt och ovillkorlig hänvisning till unionsrätten saknas — Begäran grundar sig inte på förekomsten av ett bestämt gränsöverskridande intresse — Avvisning av begäran om förhandsavgörande)

(2019/C 131/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Motpart: Comune di Tarvisio

ytterligare deltagare i rättegången: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Domslut

Begäran om förhandsavgörande som ingetts av Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien) genom beslut av den 28 september 2017 avvisas.

(¹) EUT C 112, 26.03.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Spanien) — Carlos Escribano Vindel mot Ministerio de Justicia

(Mål C-49/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Åtgärder för budgetåstramning — Lönesänkningar inom nationell offentlig förvaltning — Procedur — Andra konsekvenser — Socialpolitik — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.1 och 2.2 b — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21 — Domares oavhängighet — Artikel 19.1 andra stycket FEU)

(2019/C 131/15)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Carlos Escribano Vindel

Motpart: Ministerio de Justicia

Domslut

- 1) Artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 2.1 och 2.2 b i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att de — med förbehåll för vad som framkommer vid den prövning som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra — inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, vilken, inom ramen för allmänna åtgärder för att minska lönekostnader för att eliminera ett alltför stort budgetunderskott, fastställer olika lönesänkningskoefficienter för grundlöner och lönetillägg för medlemmar av domarkåren, som, enligt den hänskjutande domstolen, visat sig medföra större lönesänkningar, procentuellt sett, för de domare som är placerade i två lägre löneklasser än för domare som är placerade i en högre löneklass, trots att de förstnämnda erhåller lägre lön, tenderar att vara yngre och i allmänhet har kortare anställningstid än de sistnämnda.
- 2) Artikel 19.1 andra stycket FEU ska tolkas så, att principen om domarnas oavhängighet inte utgör hinder för att på sökanden i målet vid den nationella domstolen tillämpa en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, som utan hänsyn till arten av domarnas åligganden, deras anställningstid eller betydelsen av deras arbetsuppgifter, inom ramen för allmänna åtgärder för att minska lönekostnader för att eliminera ett alltför stort budgetunderskott, fastställer olika lönesänkningskoefficienter för grundlöner och lönetillägg för medlemmar av domarkåren, som, enligt den hänskjutande domstolen, visat sig medföra större lönesänkningar, procentuellt sett, för de domare som är placerade i två lägre löneklasser än för domare som är placerade i en högre löneklass, trots att de förstnämnda erhåller lägre lön än de sistnämnda, förutsatt att storleken på den lön som sökanden i det nationella målet erhåller efter den i det nationella målet aktuella lönesänkningen motsvarar vikten av de funktioner han utövar och garanterar oavhängigheten i hans dömande verksamhet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Labour Court, Irland) — Tomás Horgan, Claire Keegan mot Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

(C-154/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.2 b — Indirekt diskriminering på grund av ålder — Nyanställda lärare — Anställningstidpunkt — Mindre förmånlig löneskala och placering i lönegrad vid anställningen än vad som gäller för redan anställda lärare)

(2019/C 131/16)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Labour Court, Irland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tomás Horgan, Claire Keegan

Motparter: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

Domslut

Artikel 2.2 b i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att en sådan åtgärd som den som är i fråga i det nationella målet, vilken från och med ett visst datum, innebär att det vid anställning av nya lärare tillämpas en löneskala och sker en placering i lönegrad som är mindre förmånliga än dem som enligt de regler som föregick denna åtgärd tillämpades på lärare som anställdts före detta datum, inte utgör indirekt diskriminering på grund av ålder, i den mening som avses i den bestämmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.5.2018.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidsrechtbank Gent — Belgien) — Ronny Rohart mot Federale Pensioendienst

(Mål C-179/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Pensionsrättigheter enligt det nationella pensionssystemet för anställda — En period av obligatorisk militärtjänstgöring som en av Europeiska unionens tjänstemän fullgjort efter sitt tjänstetillträde har inte beaktats — Principen om lojalt samarbete)

(2019/C 131/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidsrechtbank Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ronny Rohart

Motpart: Federale Pensioendienst

Domslut

Artikel 4.3 FEU, i förening med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, vilka fastställdes genom rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det vid beräkningen av en arbetstagares pensionsrättigheter — i en situation där denne arbetstagare haft anställning i den aktuella medlemsstaten innan han blev tjänsteman inom unionen och som, sedan han blivit tjänsteman inom unionen, fullgjort sin obligatoriska militärtjänstgöring i nämnda medlemsstat — nekas nämnda arbetstagare att komma i åtnjutande av möjligheten att likställa den period då han fullgjorde militärtjänst med en period av faktiskt arbete såsom anställd när han skulle ha haft rätt härtill om han, vid tidpunkten då han blev inkallad eller under åtminstone ett år under de tre år som följde efter det att han avslutat militärtjänstgöringen, hade haft en anställning som omfattas av det nationella pensionssystemet.

⁽¹⁾ EUT C 182, 28.5.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Oldenburg — Tyskland) — NK

(Mål C-231/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Transport — Vägtransport — Förordning (EG) nr 561/2006 — Förordning (EU) nr 165/2014 — Skyldighet att använda färdskrivare — Undantag för fordon som används för transport av levande djur från lantbruk till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier)

(2019/C 131/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Oldenburg

Part i målet vid den nationella domstolen

NK

Ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Domslut

Begreppet lokala marknader i artikel 13.1 p i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 ska tolkas så, att det inte kan avse vare sig den transaktion som görs mellan

en jordbrukare och en grossist som handlar med boskap eller själva grossisten som handlar med boskap, vilket innebär att det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse inte kan utsträckas till att omfatta fordon som transporterar levande djur direkt från lantbruken till de lokala slakterierna.

(¹) EUT C 221, 25.6.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam — Nederländerna) — Verkställighet av den europeiska arresteringsorder som utfärdats mot TC

(Mål C-492/18 PPU) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Artikel 12 — Fortsatt frihetsberövande — Artikel 17 — Tidsfrister för verkställande av den europeiska arresteringsordern — Nationell lagstiftning som föreskriver att frihetsberövandet med automatik ska upphöra 90 dagar efter gripandet — Tolkning som är förenlig med rambeslutet — Avbrytande av tidsfristerna — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 6 — Rätt till frihet och säkerhet — Tolkningar av den nationella lagstiftningen som går isär — Klarhet och förutsägbarhet)

(2019/C 131/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

TC

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den bestämmelse som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det föreskrivs en generell och ovillkorlig skyldighet att försätta en eftersökt person som gripits med stöd av en europeisk arresteringsorder på fri fot så snart som det förflutit 90 dagar räknat från gripandet av vederbörande, när det finns en stor risk för att personen avviker, vilken inte kan minskas till en godtagbar nivå genom vidtagandet av lämpliga åtgärder.

Artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell rättspraxis enligt vilken det är möjligt att hålla den eftersökta personen frihetsberövad längre än den nämnda 90-dagarsfristen med stöd av en tolkning av nämnda nationella bestämmelse enligt vilken denna frist avbryts när den verkställande rättsliga myndigheten antingen beslutar sig för att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol eller beslutar att avvakta svaret på en begäran om förhandsavgörande som framställts av en annan verkställande rättslig myndighet eller beslutar att skjuta upp beslutet om överlämnande av det skälet att det i den utfärdande medlemsstaten skulle kunna finnas en verklig risk för att förhållandena under frihetsberövandet kommer att vara omänskliga eller förnedrande, såvitt denna rättspraxis inte säkerställer nämnda nationella bestämmelses förenlighet med rambeslut 2002/584 och uppvisar skillnader som kan leda till att längden på frihetsberövanden blir olika.

(¹) EUT C 381, 22.10.2018.

Överklagande ingett den 11 september 2018 av Felismino Pereira av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 juli 2018 i mål T-606/16, Pereira mot kommissionen

(Mål C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Felismino Pereira (ombud: N. de Montigny, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 14 februari 2019 har domstolen (sjunde avdelningen) avvisat överklagandet, då det uppenbart inte kan tas upp till prövning.

Överklagande ingett den 11 september 2018 av Petrus Kerstens av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 26 juni 2018 i mål T-757/17, Kerstens mot kommissionen

(Mål C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Petrus Kerstens (ombud: C. Mourato, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

EU-domstolen (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 22 januari 2019 ogillat överklagandet.

Överklagande ingett den 27 oktober 2018 av Adis Higiene, S.L., av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 10 augusti 2018 i mål T-309/18, Adis Higiene/EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(Mål C-669/18)

(2019/C 131/22)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Adis Higiene, S.L. (ombud: M.J. Sanmartín Sanmartín, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (sjätte avdelningen) har i beslut av den 27 februari 2019 ogillat överklagandet och beslutat att Adis Higiene, S.L., ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 9 november 2018 — Ascopiave SpA m.fl. mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

(Mål C-711/18)

(2019/C 131/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Motpart: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Tolkningsfråga

Tillåter unionsrätten, särskilt de gemensamma bestämmelserna om den inre marknaden för elenergi och naturgas samt rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar, retroaktiv tillämpning av kriterierna för fastställande av den ersättning som ska utbetalas till tidigare koncessionsinnehavare, vilket innebär att denna tillämpning inverkar på etablerade avtalsförhållanden, eller kan en sådan tillämpning — även mot bakgrund av proportionalitetsprincipen — motiveras med kravet att skydda andra allmänna intressen av betydelse på unionsnivå som har anknytning till behovet att åstadkomma ett ökat skydd av den fria konkurrensen på referensmarknaden i kombination med ett ökat skydd av tjänstens användare, vilka indirekt kan påverkas av följderna av en eventuell höjning av den ersättning som ska utbetalas till tidigare koncessionsinnehavare?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 3 december 2018 — Ryanair Designated Activity Company mot Országos Rendőr-főkapitányság

(Mål C-754/18)

(2019/C 131/24)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Sökande: Ryanair Designated Activity Company

Svarande: Országos Rendőr-főkapitányság

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.2 avseende rätt till inresa i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG tolkas så, att såväl innehav av ett sådant giltigt uppehållskort som avses i artikel 10 som innehav av ett sådant permanent uppehållskort som det hänvisas till i artikel 20 undantar — såvitt gäller tillämpning av direktivet — familjemedlemmen från viseringsskyldigheten vid tidpunkten för inresa till en medlemsstat?
- 2) Om tolkningsfråga 1 besvaras jakande önskas svar på huruvida artikel 5.2 i direktiv 2004/38 ska tolkas på samma sätt för det fall den person som är familjemedlem till en unionsmedborgare — och som inte är medborgare i någon annan medlemsstat — har förvärvat permanent uppehållsrätt i Förenade kungariket och det är denna medlemsstat som utfärdat det permanenta uppehållskortet åt honom? Med andra ord önskas svar på huruvida innehav av ett sådant permanent uppehållskort som avses i artikel 20, som utfärdats av Förenade kungariket, innebär att innehavaren undantas från kravet på visering oberoende av att varken rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, som nämns i artikel 5.2 i direktiv 2004/38, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) är tillämpliga på denna medlemsstat?
- 3) Om både tolkningsfråga 1 och 2 besvaras jakande önskas svar på huruvida innehav av ett uppehållskort som utfärdats enligt artikel 20 i direktiv 2004/38 i sig ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den som innehar kortet är familjemedlem till en unionsmedborgare och därmed — utan krav på ytterligare kontroller eller intyg — har rätt att — i egenskap av familjemedlem — resa in i en annan medlemsstat och är undantagen från kravet på visering enligt artikel 5.2 i nämnda direktiv?
- 4) För det fall EU-domstolen besvarar tolkningsfråga 3 nekande önskas svar på följande fråga: Ska artikel 26.1 b och 26.2 i Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet tolkas så, att lufttransportföretaget är skyldigt att förutom att kontrollera resehandlingarna även kontrollera att den resande som avser resa med ett sådant permanent uppehållskort som avses i artikel 20 i direktiv 2004/38 i sanning och verkligen är familjemedlem till en unionsmedborgare vid inresetillfället?
- 5) För det fall EU-domstolen besvarar tolkningsfråga 4 jakande önskas svar på följande:
 - i) för det fall lufttransportföretaget inte kan avgöra huruvida den resande som avser resa med ett sådant permanent uppehållskort som avses i artikel 20 i direktiv 2004/38 verkligen är familjemedlem till en unionsmedborgare vid inresetillfället är lufttransportföretaget då skyldigt att neka personen ombordstigning på flygplanet och neka att transportera vederbörande till en annan medlemsstat?
 - ii) för det fall lufttransportföretaget inte genomför denna kontroll och inte nekar att transportera en resande som inte kan styrka sin ställning som familjemedlem — vilken för övrigt innehar ett permanent uppehållskort — kan detta lufttransportföretag då påföras böter av denna anledning med stöd av artikel 26.2 i Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 158., 77.

Överklagande ingett den 5 december 2018 av Wallapop, S.L. av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 3 oktober 2018 i mål T-186/17, Unipreus mot EUIPO — Wallapop (wallapop)

(Mål C-763/18)

(2019/C 131/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Wallapop, S.L. (ombud: advokaterna D. Sarmiento Ramírez-Escudero och N. Porxas Roig)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet och Unipreus, S.L.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen, av de skäl som anförs inom ramen för den enda grunden, där tribunalen fann att de motstående tjänsterna inte liknar varandra, och
- förplikta Unipreus att ersätta Wallapops rättegångskostnader, avseende såväl förfarandet i första instans som i förevarande förfarande vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Wallapop, S.L. överklagar tribunalens dom (sjätte avdelningen) av den 3 oktober 2018 i mål T-186/17, ⁽¹⁾ om ett invändningsförfarande som inleddes av bolaget Unipreus, S.L. mot ansökan från Wallapop, S.L. om registrering av EU-figurmärket nr 13 268 941.

Överklagandet stöder sig på en enda grund, nämligen åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken ⁽²⁾ (nu artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken) och rättspraxis om bedömningen av tjänsteslagslikhet.

Klaganden åberopar särskilt att tribunalen tillämpade de i rättspraxis fastställda kriterierna för likhetsbedömning av varumärken felaktigt, väsentligen genom att missuppfattat beaktat begreppet saluföring i förhållande till tjänster som normalt tillhandahålls via internet, såsom detta definierats i lag och rättspraxis, det vill säga som medlingstjänster snarare än som försäljningstjänster eller liknande.

Denna felaktiga bedömning från tribunalens sida påverkar bedömningen i domen av likheten mellan de motstående tjänsterna, utifrån de i rättspraxis fastställda kriterierna för detta (såsom tjänsterna art, distributionskanaler, ändamål och hur de uppfattas samt om de konkurrerar med eller kompletterar varandra).

⁽¹⁾ Dom av den 3 oktober 2018, Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, ej publicerad, EU:T:2018:640)

⁽²⁾ EUT L 78, 2009, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Tyskland) den 28 december 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße mot PF m.fl.

(Mål C-830/18)

(2019/C 131/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Parter i det nationella målet

Klagande: Landkreis Südliche Weinstraße

Motpart: PF m.fl.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en bestämmelse i nationell rätt som innebär att skyldigheten för vissa regionala myndigheter (Landkreise) att anordna skolskjutsar enbart omfattar personer bosatta i den överordnade delstaten (Bundesland) ska anses utgöra indirekt diskriminering, även om det på grundval av de faktiska omständigheterna står klart att det till övervägande del är personer bosatta i resten av medlemsstatens territorium som på grund av nämnda bosättningskrav saknar rätt till skolskjuts?

För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande:

- 2) Utgör en effektiv organisation av skolsystemet ett tvingande krav av allmänintresse som kan motivera indirekt diskriminering?

⁽¹⁾ EUT L 141, 2011, s. 1..

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Timișoara (Rumänien) den 24 december 2018 — SC Terracult SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Mål C-835/18)

(2019/C 131/27)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Timișoara

Parter i det nationella målet

Klagande: SC Terracult SRL

Motparter: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Tolkningsfråga

Utgör mervärdesskattedirektivet samt principerna om *skatteneutralitet*, *effektivitet* och *proportionalitet*, i en situation som den som är aktuell i det nationella målet, hinder för en förvaltningspraxis och/eller tolkning av nationella bestämmelser enligt vilka det inte är möjligt att korrigera vissa fakturor och, till följd därav, redovisa de korrigerade fakturorna i mervärdesskattedeklarationen för den period under vilken korrigeringen har gjorts, för transaktioner utförda under en period som har varit föremål för en skatterevision på grundval av vilken skattemyndigheterna har utfärdat ett beskattningsbeslut som har vunnit laga kraft, när det efter det att beskattningsbeslutet har utfärdats framkommer ytterligare information och uppgifter som medför att andra skatteregler ska tillämpas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 3 januari 2019 — SC Mitliv Exim SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-9/19)

(2019/C 131/28)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: SC Mitliv Exim SRL

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör bestämmelserna i artiklarna 2 och 273 i rådets direktiv 2006/[1]12 av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹), artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 325 FEUF hinder för sådana nationella bestämmelser som de aktuella i det nationella målet när det gäller sådana omständigheter som de aktuella i det nationella målet? Dessa nationella bestämmelser medger att följande situationer uppstår:

— En inbetalning görs på grundval av en annan handling än en skattefordran i syfte att gottgöra en skada som orsakats av ett brott som fastställts under en förundersökning.

- Ytterligare en skatterevision genomförs, parallellt med den brottmålsprocess i vilken den tilltalade skattskyldiga personen har åtalats för skatteflykt, genom vilken den skattskyldiga personen påförs accessoriska skatteförpliktelser, såväl med avseende på perioden som på det belopp som redan ställts till de statliga myndigheternas förfogande under förundersökningen, där ett beslut om ett administrativt klagomål som lämnats in mot handlingar som redan utfärdats vid revisionen inte kommer att meddelas förrän brottmålsprocessen är avslutad.
- Brottmålsprocessen i första instans avslutas med en fällande dom genom vilken den tilltalade bland annat förpliktas att solidariskt betala hela det belopp som alla tilltalade befunnits betalningsansvariga för vid förundersökningen, trots att den aktuella skattskyldiga personen endast befunnits vara skyldig att betala en del av beloppet och redan betalat denna del. I vilken mån ska en kumulering av dessa situationer i sin helhet anses alltför betungande för den skattskyldiga person som berörs av dem?
- 2) Är det under sådana omständigheter som de aktuella i det nationella målet, inte minst i syfte att garantera syftet att driva in ekonomiska förpliktelser gentemot staten och motverka skatteundandragande, förenligt med de allmänna unionsrättsliga principerna, i synnerhet principen *ne bis in idem*, att statliga myndigheter i skattemässigt hänseende inte tar hänsyn till en betalning som gjordes innan de administrativa och straffrättsliga påföljderna vann laga kraft, med hänsyn till att denna betalning täcker en del av den skatteförpliktelse som påförts den aktuella skattskyldiga personen?
- 3) Ska unionsrätten, mot bakgrund av svaret på frågorna [1] och [2] ovan, tolkas så, att den utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de aktuella i det nationella målet, enligt vilka det inte strider mot unionsrätten att driva in skatt ... i det fallet att en skattskyldig person under en förundersökning har gottgjort ett brottsligt skatteundandragande för att medges en halvering av påföljden, utan att denna skattefordran fastställs av behöriga myndigheter i särskild handling eller genom en lagakraftvunnen brottmålsdom, men där skattemyndigheterna, i samband med en skatterevision, har påfört vederbörande skatteförpliktelser som hänför sig såväl till perioden som det belopp som redan ställts till de statliga myndigheternas förfogande, och det inte funnits grund för skatteuppbörden från tidpunkten för betalningen fram till dess att skatteförpliktelsen fastställts genom en formell skattefordran eller genom en lagakraftvunnen brottmålsdom?

(¹) EUT 2006, L 347, s.1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 18 januari 2019 — AT
mot Pensionsversicherungsanstalt**

(Mål C-32/19)

(2019/C 131/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: AT

Motpart: Pensionsversicherungsanstalt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 17.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att anställda, när de upphör att arbeta, ska ha uppnått den ålder som enligt den anställningsstatens lag krävs för rätt till ålderspension, ha arbetat åtminstone under de tolv föregående månaderna och fortlöpande ha uppehållit sig i anställningsstaten i minst tre år, för att ges permanent uppehållsrätt i den medlemsstaten, även om de inte har varit bosatta där under en fortlöpande period av fem år?
2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Kan anställda enligt artikel 17.1 a första fallet i direktiv 2004/38 ges permanent uppehållsrätt om de väljer att arbeta i en annan medlemsstat vid en tidpunkt då det kan förutses att de endast under en begränsad tid kommer att kunna arbeta innan de uppnår den lagstadgade pensionsåldern och på grund av låga inkomster under alla omständigheter kommer att hänvisas till den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem efter det att de har upphört att arbeta?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 158, s.77.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 25 januari 2019 — HA mot Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Mål C-47/19)

(2019/C 131/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: HA

Motpart: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet skolundervisning eller universitetsutbildning i artikel 132.1 i och j i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) också surf- och seglingsutbildning? Är det tillräckligt att en sådan utbildning erbjuds vid minst en skola eller ett universitet i medlemsstaten?
2. Krävs det, för att det ska anses utgöra skolundervisning eller universitetsutbildning i den mening som avses i artikel 132.1 i och j i mervärdesskattedirektivet, att utbildningen betygsätts, eller räcker det att surf- eller seglingskursen ges i samband med en aktivitet vid skolan eller universitetet, till exempel en klassresa?

3. Kan ett erkännande av en surf- och seglingskola som organ med liknande syften i den mening som avses i artikel 132.1 i i mervärdesskattedirektivet följa av bestämmelserna i skollagstiftningen eller universitetslagstiftningen, enligt vilka också externa surf- eller seglingskurser ingår i idrottsundervisning eller i universitetsutbildning av idrottslärare och betygsätts eller intygas på annat sätt, och/eller av ett allmänintresse av idrottsverksamhet? Krävs det för ett sådant erkännande att skolan eller universitetet direkt eller indirekt betalar kostnaderna för kurserna?
4. Utgör surf- och seglingskurser i samband med en klassresa en tjänst med nära anknytning till skydd av barn och ungdomar i den mening som avses i artikel 132.1 h i mervärdesskattedirektivet? Om så är fallet, krävs det för detta att omhändertagandet pågår en viss tid?
5. Förutsätter formuleringen "[u]ndervisning som ges privat av lärare och som avser skolundervisning eller universitetsutbildning" i artikel 132.1 j i mervärdesskattedirektivet att den beskattningsbara personen själv ger undervisningen?

(¹) EUT 2006, L 347, s.1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade konungariket) den 1 februari 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-77/19)

(2019/C 131/31)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: Kaplan International Colleges UK Ltd

Svarande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

1. Vilket är det territoriella omfånget av undantaget i artikel 132.1 f i rådets direktiv 2006/112/EG (¹)? I synnerhet, (i) omfattas en grupp med kostnadsfördelning som etablerats i en annan medlemsstat än de i gruppen ingående medlemmarnas medlemsstat eller medlemsstater? Och om så är fallet, (ii) omfattar det också en grupp med kostnadsfördelning som etablerats utanför unionen?
2. Om undantaget för grupper med kostnadsfördelning i princip är tillämpligt på en enhet som etablerats i en annan medlemsstat än den i vilken en eller flera medlemmar av gruppen med kostnadsfördelning är etablerad och även på en grupp med kostnadsfördelning etablerad utanför unionen, hur ska kriteriet att undantaget inte får vålla snedvridning av konkurrensen tillämpas? Särskilt uppkommer följande frågor:
 - a) Gäller undantaget eventuell snedvridning som påverkar andra mottagare av liknande tjänster som inte är medlemmar av gruppen med kostnadsfördelning eller gäller det enbart eventuell snedvridning som påverkar alternativa tillhandahållare av tjänster till medlemmarna i en grupp för kostnadsfördelning?

- b) Om det endast gäller andra tjänstemottagare, kan det finnas en verklig möjlighet till snedvridning om andra mottagare som inte är medlemmar av gruppen med kostnadsfördelning kan antingen begära att få ingå i denna grupp eller upprätta sin egen grupp med kostnadsfördelning för att erhålla motsvarande besparing av mervärdesskatt med andra metoder (till exempel genom att inrätta ett etablering i ifrågavarande medlemsstat eller i en tredje stat)?
- c) Om undantaget är tillämpligt enbart på andra tillhandahållare, ska den verkliga möjligheten till snedvridning bedömas genom fastställande av om gruppen med kostnadsfördelning är garanterad att få behålla medlemmarnas kundkrets, oavsett om mervärdesskatteundantaget är tillgängligt, och därför bedömas med hänvisning till tillgången på alternativa tillhandahållare på den nationella marknaden där medlemmarna av gruppen med kostnadsfördelning är etablerade? Om så är fallet, är det av betydelse om gruppen med kostnadsfördelning är garanterad att behålla sina medlemmars kundkrets på grund av att de ingår i samma företagskoncern?
- d) Ska eventuell snedvridning bedömas på nationell nivå i förhållande till andra tillhandahållare i den tredje staten där gruppen med kostnadsfördelning är etablerad?
- e) Har skattemyndigheten i unionen, som tillämpar EU-direktivet, bevisbördan för att påvisa sannolikheten för en snedvridning?
- f) Är det nödvändigt för skattemyndigheten i unionen att ombesörja särskild expertbedömning av marknaden i den tredje stat där gruppen med kostnadsfördelning är etablerad?
- g) Kan förekomsten av en verklig möjlighet till snedvridning bevisas genom identifiering av en kommersiell marknad i den tredje staten?
3. Kan undantaget för grupper med kostnadsfördelning vara tillämpligt i detta fall då medlemmarna av gruppen med kostnadsfördelning är knutna till varandra genom ekonomiska, finansiella eller organisatoriska band?
4. Kan undantaget för grupper med kostnadsfördelning vara tillämpligt under omständigheter då medlemmarna har bildat en mervärdesskattegrupp som är en enda beskattningsbar person? Gör det någon skillnad om KIC, den medlem till vilken (enligt nationell rätt) tjänsterna tillhandahålls, inte är medlem av gruppen med kostnadsfördelning? Och om det gör en skillnad, elimineras denna skillnad av nationell lag som föreskriver att den medlem som företräder gruppen har de karakteristiska egenskaper och den status som tillkommer medlemmarna av gruppen med kostnadsfördelning vid tillämpning av undantaget för grupper med kostnadsfördelning?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EGTL L 347, 2006, s. 1).

Överklagande ingett den 1 februari 2019 av Republiken Litauen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 22 november 2018 i mål T-508/15, Republiken Litauen mot kommissionen

(Mål C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Klagande: Republiken Litauen (ombud: R. Krasuckaitė)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade i mål T-508/15 (¹) (nedan kallad den överklagade domen) i det att tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/1119 av den 22 juni 2015;

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/1119 av den 22 juni 2015 ^(?) eller återförvisa målet till tribunalen för ny prövning; och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Litauen har åberopat följande rättsliga grunder till stöd för att tribunalens dom ska upphävas:

- 1) Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i punkt 83 i den överklagade domen då den fann att det i artikel 33m.1 i förordning nr 1257/1999 ^(?) föreskrivna undantaget endast avser åldern på den som överlåter jordbruket eftersom den bestämmelsen klart och tydligt avser mjölkkvoter såsom bevis på kommersiell jordbruksproduktion.
- 2) Tribunalen missuppfattade omständigheterna i punkterna 74–79 i den överklagade domen i det att den slog fast att den litauiska regeringen hade underlåtit att visa att innehav av mjölkkvoter innebar att sökanden var verksam inom kommersiell jordbruksproduktion, vilket inte vann stöd i de handlingar som getts in i målet.

⁽¹⁾ Dom meddelad av tribunalen (fjärde avdelningen) den 22 november 2018, Republiken Litauen/Europeiska kommissionen, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ EUT L 182, 2015, s. 39.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 1999, s. 80).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 8 februari 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Mål C-100/19)

(2019/C 131/33)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Part(er) i det nationella målet

Klagande: Viasat UK Ltd, Viasat Inc

Motpart: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Ytterligare deltagare i rättegången: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 4.1 c ii, 7.1 och 8.1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 626/2008/EG av den 30 juni 2008 om urval och tillståndsgivning avseende system som tillhandahåller mobila satellittjänster (MSS) ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att medlemsstaternas behöriga myndigheter som avses i artikel 8.1 i det beslutet — i händelse det är fastslaget att den operatör som utvalts i enlighet med avdelning II i detta beslut inte har tillhandahållit mobila satellittjänster via ett mobilsatellitssystem till det slutdatum som anges i artikel 4.1 c ii i detta beslut — ska vägra att bevilja operatören tillstånd för installation av kompletterande markkomponenter, eftersom denne inte har infriat det åtagande som gjorts i samband med ansökan?

- 2) Ska dessa bestämmelser, i händelse av nekande svar på den första frågan, tolkas på så sätt att medlemsstaternas behöriga myndigheter som avses i artikel 8.1 i beslutet, mot samma bakgrund, får vägra att bevilja operatören tillstånd för installation av kompletterande markkomponenter eftersom denne inte har infriat sitt åtagande i fråga om täckning senast den 13 juni 2016?

(¹) EUT L 172, s. 15.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Obvodní soud pro Prahu 9 (Tjeckiska republiken) den 12 februari 2019 — XR mot Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Mål C-107/19)

(2019/C 131/34)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Obvodní soud pro Prahu 9

Parter i det nationella målet

Kärande: XR

Svarande: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en rast under vilken den anställde, efter ett larm om utryckning, måste vara tillgänglig för arbetsgivaren inom två minuter betraktas som arbetstid i den mening som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (¹)?
- 2) Påverkas bedömningen i samband med ovannämnda fråga av att ett sådant avbrott [i rasten] till följd av en utryckning endast sker på ett slumpmässigt och oförutsägbart sätt, eller, i förekommande fall, av hur ofta sådana avbrott sker?
- 3) Kan en förstainstansdomstol, som ska döma i saken efter att dess ursprungliga beslut har upphävts av en högre domstol och målet återförvisats till förstainstansdomstolen för vidare handläggning, underlåta att följa ett för förstainstansdomstolen bindande rättsligt utlåtande från den högre domstolen om detta utlåtande strider mot unionsrätten?

(¹) EUT L 299, 2003, s. 9.

Överklagande ingett den 14 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2018 i mål T-518/16, Carreras Sequeros m.fl. mot kommissionen

(Mål C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier)

Övriga parter i målet: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 4 december 2018 i mål T-518/16, Carreras Sequeros m.fl./kommissionen,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning av den andra, den tredje och den fjärde grund som åberopats till stöd för talan i målet vid tribunalen, och
- besluta att frågan om rättegångskostnaderna ska anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar två grunder till stöd för sitt överklagande.

1. Den första grunden avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

Den första delen av den första grunden avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av innehållet i artikel 31.2 i stadgan. Innehållet i den rätt till årlig betald semester som garanteras genom artikel 31.2 i stadgan preciseras i artikel 7 i direktiv 2003/88.⁽¹⁾ Det utgjorde således felaktig rättstillämpning att beakta andra bestämmelser i direktiv 2003/88, såsom artiklarna 14 och 23, och att anse att de är tillämpliga på tjänsteforeskriftslagstiftaren.

Den andra delen av den första grunden avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av innehållet i artikel 31.2 i stadgan i den mån tribunalen ansåg att den minskning som föreskrivs i artikel 6 i bilaga X till tjänsteforeskrifterna inte är förenlig med en påstådd princip som syftar till att främja förbättring av de berörda personernas levnads- och arbetsvillkor. Det saknas dock rättsligt stöd för en sådan princip.

Den tredje delen av den första grunden avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av de övriga bestämmelser i tjänsteforeskrifterna som utgör det sammanhang i vilket artikel 6 i bilaga X till tjänsteforeskrifterna ingår. Tribunalen undantog felaktigt andra bestämmelser i tjänsteforeskrifterna från sin prövning enbart av det skälet att de redan gällde före ändringen av artikel 6 i bilaga X till tjänsteforeskrifterna. Lagstiftaren har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid valet av vilka åtgärder som ska ändras eller bibehållas.

2. Den andra grunden avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 52.1 i stadgan. Tribunalen underlät att beakta rättspraxis enligt vilken lagstiftaren har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid ändringar av tjänsteforeskrifterna och att ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen endast kan anses föreligga när lagstiftaren uppenbart har överskridit gränserna för detta utrymme för skönsmässig bedömning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

Överklagande ingett den 14 februari 2019 av Hamas av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 december 2018 i mål T-400/10 RENV, Hamas mot rådet

(Mål C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Hamas (ombud: L. Glock, avocat)

Övriga deltagare i målet: Europeiska unionens råd, Republiken Frankrike, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

— Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva domen av den 14 december 2018, i målet Hamas mot rådet, T-400/10 RENV, i den mån tribunalen därigenom ogillade talan om ogiltigförklaring av följande rättsakter:

— rådets beslut 2011/430/Gusp av den 18 juli 2011 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, rådets beslut 2011/872/Gusp av den 22 december 2011 (EUT L 165, 2012, s. 72), rådets beslut 2012/765/Gusp av den 10 december 2012 (EUT L 337, 2012, s. 50), rådets beslut 2013/395/Gusp av den 25 juli 2013 (EUT L 201, 2013, s. 57), rådets beslut 2014/72/Gusp av den 10 februari 2014 (EUT L 40, 2014, s. 56), och rådets beslut 2014/483/Gusp av den 22 juli 2014 (EUT L 217, 2014, s. 35) om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av besluten 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 respektive 2014/72,

och

— rådets genomförandeförordningar (EU) nr 687/2011 av den 18 juli 2011 (EUT L 188, 2011, s. 2), nr 1375/2011 av den 22 december 2011 (EUT L 343, 2011, s. 10), nr 542/2012 av den 25 juni 2012 (EUT L 165, 2012, s. 12), nr 1169/2012 av den 10 december 2012 (EUT L 337, 2012, s. 2), nr 714/2013 av den 25 juli 2013 (EUT L 201, 2013, s. 10), nr 125/2014 av den 10 februari 2014 (EUT L 40, 2014, s. 9) och nr 790/2014 av den 22 juli 2014 (EUT L 217, 2014, s. 1) om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordningarna (EU) nr 1285/2009, nr 610/2010, nr 83/2011, nr 687/2011, nr 1375/2011, nr 542/2012, nr 1169/2012, nr 714/2013 respektive nr 125/2014,

i den del dessa rättsakter rör Hamas och därmed inbegripet Hamas-Izz al-Din al-Qassem,

— uttala sig slutgiltigt beträffande de frågor som överklagandet avser, och

— förplikta rådet att ersätta samtliga rättegångskostnader i målen T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P och i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden avser åsidosättande av de principer som styr bevisningen för att de faktiska omständigheterna verkligen har ägt rum:

— Tribunalen har åsidosatt de principer för bevisningen som fastställdes i domen i målet rådet/Hamas, C-79/15 P, och har ålagt Hamas en mycket tung bevisbörda, som det till och med är omöjligt att uppfylla.

- I andra hand anför att tribunalen har åsidosatt principerna för bevisningen genom att slå fast att Hamas inte på ett konkret och precist sätt hade bestritt de omständigheter som styrkts av rådet.
 - Tribunalen har åsidosatt sin skyldighet att lämna ett tillräckligt svar för att bemöta de argument som anförts av klaganden vad gäller möjligheten att tillskriva vederbörande ansvaret för terroristhandlingar.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av rätten till en effektiv domstolsprövning:
- Tribunalen har berövat klaganden dennes rätt till en effektiv domstolsprövning genom att inte slå fast att rådet inte hade styrkt de faktiska omständigheter som nämns i dess redovisning av skälen.
 - Tribunalen har fortsatt att åsidosätta rätten till en effektiv domstolsprövning trots att det genom en åtgärd för processledning hade bekräftats att de omtvistade rättsakterna inte vilade på en tillräckligt solid faktisk bas.
 - Tribunalen underkände grunden avseende rådets felaktiga bedömning av de faktiska omständigheterna efter ett förfarande som var obalanserat, och till klagandens nackdel.
3. Tredje grunden rör tribunalens påstådda åsidosättande av artikel 1.4 i den gemensamma ståndpunkten genom bedömningen att det brittiska beslutet som åberopats av rådet utgjorde en fällande dom:
- Den av tribunalen föreslagna kvalificeringen såsom fällande dom överensstämmer inte med de kriterier som har fastställts i den gemensamma ståndpunkten 2001/931 och gör skyldigheten att motivera rättsakter verkningslös.
 - Genom att utgå från denna felaktiga kvalificering har tribunalen även omöjliggjort domstolsprövning av kvalificeringen av de faktiska omständigheter som hämtats från nationella beslut.
4. Den fjärde grunden: tribunalens underkännande av den grunden att rådet inte i tillräcklig mån beaktat hur situationen utvecklats på grund av tidens gång, innebär nödvändigtvis ett åsidosättande av artikel 61 andra stycket i domstolens stadga, ett rättsstridigt ersättande av motiveringen med sin egen och därmed en felaktig premiss.
5. Femte grunden: tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 296 FEUF genom att slå fast att de faktiska omständigheter som rådet fastställde på ett självständigt sätt och kvalificeringen av dem har angetts på ett sätt som är tillräckligt precist och konkret i skälen för att klaganden ska kunna bestrida dem och för att domstolen ska kunna pröva dem.

Överklagande ingett den 15 februari 2019 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2018 i mål T-518/16, Carreras Sequeros m.fl. mot kommissionen

(Mål C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Övriga parter i målet: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Europeiska kommissionen och Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet,
- pröva målet och ogilla talan i första instans, och
- förplikta svarandena i första instans att ersätta rådets rättegångskostnader i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden rör felaktig rättstillämpning från tribunalens sida, vad gäller dess behörighet. Grunden består av två delar.

— Den första delen rör föremålet för talan. Rådet hävdar att tribunalen, genom att i domslutet i den överklagade domen, ogiltigförklara "[b]esluten att minska antalet semesterdagar för år 2014 för [sökandena i första instans]", implicit ålagt kommissionen att, för att verkställa domen, återupprätta det antal semesterdagar dessa hade haft rätt till innan tjänsteföreskrifterna ändrades. Tribunalen har härigenom, och genom att inte korrigerat föremålet för talan, överskridit sin behörighet. Om en sådan korrigerande inte var möjlig, borde talan ha avvisats.

— I den andra delen gör rådet gällande att tribunalen, genom att förklara att det inte föreligger något hinder mot att sökandena undantagsvis bestrider lagenligheten av hela regelverket om årlig semester som definieras i artikel 6 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, särskilt det regelverk som gäller från och med år 2016, och inte bara kommissionens åtgärd i beslutet att fastställa sökandenas semesterdagar för år 2014, gått utöver sin behörighet på ett sätt som strider mot fast rättspraxis, enligt vilken räckvidden av en invändning om rättsstridighet är begränsad till vad som är nödvändigt för prövningen av målet, varvid det ska föreligga ett direkt rättsligt samband mellan det angripna individuella beslutet och den allmänna rättsakt mot vilken det anförs invändning.

2. Den andra grunden rör felaktig rättstillämpning från tribunalens sida, vad avser att tribunalen konstaterat att minskningen av antalet semesterdagar som följer av den nya artikel 6 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna påverkar sökandenas rätt till årlig semester.

Tribunalen har, för det första, genom att förklara att ett direktiv (i förevarande fall direktiv 2003/88⁽¹⁾) i vissa fall kan åberopas mot institutionerna, åsidosatt fast rättspraxis enligt vilken direktiv är riktade till medlemsstaterna och inte till unionens institutioner och organ, varför ett direktivs bestämmelser inte i sig kan anses ålägga institutionerna skyldigheter gentemot deras personal.

Det andra fallet av felaktig rättstillämpning rör att tribunalen förklarat att lagstiftaren är bunden av innehållet i direktiv 2003/88/87, vilket omnämns i konventets presidiums förklaringar till artikel 31.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

För det tredje har tribunalen missförstått räckvidden av artikel 31.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilken, tvärtom tribunalens bedömning, inte syftar till att förbättra arbetstagares levnads- och arbetsvillkor, utan till att garantera alla arbetstagare inom unionen en tillräckligt hög skyddsnivå.

Det fjärde fallet av felaktig rättstillämpning rör att tribunalen förklarat att artikel 6 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna åsidosätter den rätt till årlig semester som garanteras i artikel 31.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, trots att tjänstemän som tjänstgör i ett tredjeland erhåller ett sammanlagt antal semesterdagar som klart överstiger det minimum på 20 dagar som föreskrivs i direktiv 2003/88.

3. Den tredje grunden, som anförs alternativt, rör felaktig rättstillämpning vad avser frågan huruvida semesterrätten inskränkts. Tribunalen gjorde fel när den ansåg att motiveringen till den ifrågasatta åtgärden inte visar att den svarar mot mål av allmänt samhällsintresse och inte visar att åtgärden i förhållande till det eftersträvande målet inte utgör ett oproportionerligt eller ett icke godtagbart ingrepp som påverkar själva kärnan i den garanterade rättigheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

Överklagande ingett den 15 februari 2019 av Groupe Canal + av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-873/16, Groupe Canal + mot kommissionen

(Mål C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Groupe Canal + (ombud: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors — EFAD's, Europeiska konsumentorganisationen (BEUC)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 12 december 2018 i mål T-873/16, i den mån talan som Groupe Canal + väckt om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 juli 2016 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.400023 – Gränsöverskridande tillgång till betal-TV) ogillas, och i den mån klaganden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 juli 2016 i ovan nämnda ärende AT.40023, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Groupe Canal + (GCP) gör under sin första grund gällande att tribunalen inte kunde bortse från att det förekom maktmissbruk i den meningen att kommissionen, genom åtagandena, sökt uppnå ett hävande av geoblockeringarna trots att det i förordning (EU) nr 2018/302 ⁽¹⁾ uttryckligen föreskrivs att audiovisuellt innehåll kan vara föremål för geografiska begränsningar.

GCP gör under sin andra grund gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till ett rättegångsfel och ett åsidosättande av den kontradiktiska principen eftersom parterna aldrig diskuterade de argument som anförts med avseende på tillämpligheten av artikel 101.3 FEUF. Tribunalen åsidosatte därför GCP:s rätt till försvar.

GCP gör under sin tredje grund gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i strid med motive-ringsskyldigheten, underlåta att bemöta den grund under vilken det gjorts gällande att kommissionen inte hade beaktat det franska ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket de omtvistade klausulerna ingick. Domen vilar på en felaktig premis och beaktar inte det särskilda ekonomiska och rättsliga förutsättningarna för filmbranschen samt strider mot domstolens praxis, som uttryckligen slår fast att de omtvistade klausulerna kan vara giltiga i filmbranschen.

GCP gör under sin fjärde grund gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i fråga om tolkningen av artikel 9 i förordning nr 1/2003 och av punkt 128 i Kommissionens meddelande om bästa praxis för förfaranden som rör artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF, vilket lett till ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och respekten för tredjemans rättigheter. De betänkligheter vad gäller konkurrensen som kommissionen gett uttryck för i sin preliminära bedömning rörde endast Förenade kungariket och Irland och konkurrenssituationen i Frankrike undersöktes inte ens. Tribunalen gjorde dessutom en felaktig rättstillämpning när den slog fast dels att kommissionens beslut inte innebar ett ingripande i GCP avtalsfrihet, dels inte påverkade GCP:s möjlighet att vända sig till nationell domstol i syfte att få fastställt att klausulerna var förenliga med artikel 101.1 FEUF, trots att det framgår av domstolens praxis att en nationell domstol inte kan bortse från beslut som fattats med stöd av artikel 9 i förordning (EU) nr 1/2003 och den preliminära bedömning som åtföljer beslutet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omutiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordningarna (EG) nr 2006/2004 och (EU) 2017/2394 samt direktiv 2009/22/EG (EUT L 601, s. 1).

Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Comune di Milano av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-167/13, Comune di Milano mot kommissionen

(Mål C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Comune di Milano (ombud: A. Mandarano, E. Barbagiovanni och S. Grassani, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-167/13, Comune di Milano/Europeiska kommissionen,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut (EU) 2015/1225, av den 19 december 2012 om de kapitaltillskott som genomförts av SEA SpA, till förmån för SEA Handling SpA (ärende SA.21420 (C14/10) (ex NN25/10)), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet T-167/13 R.

Grunder och huvudargument

Genom den överklagade domen ogillade tribunalen den talan om ogiltigförklaring som kommunen Milano (Comune di Milano) väckt avseende kommissionens ovannämnda beslut.

Till stöd för överklagandet har kommunen Milano åberopat fyra grunder som alla avser tribunalens åsidosättande av artikel 107 FEUF och frånvaron av åtgärder som kan anses utgöra statligt stöd.

Inom ramen för den första grunden har kommunen Milano dels ifrågasatt att det påstådda statliga stödet innebär användande av statliga medel, dels gjort gällande att kriteriet att åtgärden kan tillskrivas staten, vilket tribunalen utvecklat, är oförenligt med principerna i unionens rättspraxis.

Inom ramen för den andra grunden har kommunen Milano gjort gällande att tribunalen har åsidosatt bevisrättsliga principer vad gäller frågan huruvida åtgärden kan tillskrivas staten, både med avseende på bristande likabehandling vad gäller bevisning och med avseende på avsaknaden av bevis i diakronisk mening.

Inom ramen för den tredje grunden har kommunen Milano gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av omständigheterna och bevisningen när den prövade de indicier som kommissionen åberopat till stöd för påståendet att åtgärderna i fråga kunde tillskrivas kommunen Milano.

Inom ramen för den fjärde grunden har kommunen Milano ur olika synvinklar ifrågasatt tribunalens bedömning vad gäller kommissionens tillämpning av kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi och de slutsatser i detta hänseende som tribunalen dragit i domen.

Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-683/15, Freistaat Bayern mot Europeiska kommissionen

(Mål C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann, T. Maxian Rusche och P. Němečková)

Övrig part i målet: Freistaat Bayern

Yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- förklara att den första grunden för talan vid tribunalen inte kan vinna bifall,
- återförvisa målet till tribunalen såvitt avser övriga grunder, och
- i första hand förplikta sökandena vid tribunalen att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit vid tribunalen och vid domstolen, och i andra hand förordna att beslut om rättegångskostnaderna ska anstå för det fall målet återförvisas till tribunalen.

Grunder och huvudargument

Den första grunden

Tribunalen gjorde — i samband med definitionen av de villkor som anges i inledningsbeslutet — i punkterna 60–67 i den överklagade domen en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 (¹) och av unionsdomstolens rättspraxis på området; det är endast i undantagsfall och under särskilda förhållanden som det finns anledning att i inledningsbeslutet ange ett stöds finansieringskällor.

Den andra grunden

I punkterna 53–58 och 62 i den överklagade domen gjorde tribunalen en felaktig tolkning av inledningsbeslutet, vilket inneburit att den överklagade domen inte motiverats i tillräcklig utsträckning; dessutom underlät tribunalen att ta ställning till kommissionens argument. I själva verket är det så, att inledningsbeslutet omfattar finansieringsmetoden genom budgetmedel.

Den tredje grunden

I punkterna 70 och 71 i den överklagade domen gjorde tribunalen en felaktig tolkning av artikel 263 andra stycket FEUF och av unionsdomstolens rättspraxis på området, varvid tribunalen utgick från principen att tredje mans rätt att yttra sig i huvudsak är en väsentlig formföreskrift i den mening som avses i artikel 263 andra stycket FEUF.

Den fjärde grunden

I punkterna 72–75 i den överklagade domen gjorde tribunalen en felaktig tolkning av rätten att yttra sig enligt artikel 108.2 och 108.3 FEUF och av artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 och av unionsdomstolens rättspraxis om konsekvenserna av ett åsidosättande av denna rätt att yttra sig, varvid det konstaterades att en förklaring från parterna om huruvida budgetmedel utgör statliga medel skulle ha kunnat ändra utgången i målet. I detta sammanhang gjorde tribunalen även en felaktig tolkning av begreppet statliga medel enligt artikel 107.1 FEUF och begreppet befintligt stöd i artikel 108.1 FEUF; tribunalen missuppfattade de omständigheter som slagits fast i det överklagade beslutet och som åberopats vid tribunalen, och tribunalen underlät att pröva de argument som åberopats av kommissionen vid tribunalen.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1).

Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-722/15, T-723/15 och T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann, T. Maxian Rusche och P. Němečková)

Övriga parter i målet: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- förklara att den första grunden för talan vid tribunalen inte kan vinna bifall,
- återförvisa målet till tribunalen såvitt avser övriga grunder, och
- i första hand förplikta sökandena vid tribunalen att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit vid tribunalen och vid domstolen, och i andra hand förordna att beslut om rättegångskostnaderna ska anstå för det fall målet återförvisas till tribunalen.

Grunder och huvudargument

Den första grunden

Tribunalen gjorde — i samband med definitionen av de villkor som anges i inledningsbeslutet — i punkterna 56–64 i den överklagade domen en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 (¹) och av unionsdomstolens rättspraxis på området; det är endast i undantagsfall och under särskilda förhållanden som det finns anledning att i inledningsbeslutet ange ett stöds finansieringskällor.

Den andra grunden

I punkterna 47–53 och 56 i den överklagade domen gjorde tribunalen en felaktig tolkning av inledningsbeslutet, vilket inneburit att den överklagade domen inte motiverats i tillräcklig utsträckning; dessutom underlät tribunalen att ta ställning till kommissionens argument. I själva verket är det så, att inledningsbeslutet omfattar finansieringsmetoden genom budgetmedel.

Den tredje grunden

I punkterna 66–68 i den överklagade domen gjorde tribunalen en felaktig tolkning av artikel 263 andra stycket FEUF och av unionsdomstolens rättspraxis på området, varvid tribunalen utgick från principen att tredje mans rätt att yttra sig i huvudsak är en väsentlig förföreskrift i den mening som avses i artikel 263 andra stycket FEUF.

Den fjärde grunden

I punkterna 70–72 i den överklagade domen gjorde tribunalen en felaktig tolkning av rätten att yttra sig enligt artikel 108.2 och 108.3 FEUF och av artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 och av unionsdomstolens rättspraxis om konsekvenserna av ett åsidosättande av denna rätt att yttra sig, varvid det konstaterades att en förklaring från parterna om huruvida budgetmedel utgör statliga medel skulle ha kunnat ändra utgången i målet. I detta sammanhang gjorde tribunalen även en felaktig tolkning av begreppet statliga medel enligt artikel 107.1 FEUF och begreppet befintligt stöd i artikel 108.1 FEUF; tribunalen missuppfattade de omständigheter som slagits fast i det överklagade beslutet och som åberopats vid tribunalen, och tribunalen underlät att pröva de argument som åberopats av kommissionen vid tribunalen.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, 1999, s. 1).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 12 februari 2019 — Vakakis kai Synergates mot kommissionen

(Mål T-292/15) ⁽¹⁾

*(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande —
Intressekonflikt — Omsorgsplikt — Förlorad möjlighet — Ersättning)*

(2019/C 131/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, tidigare Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Aten, Grekland) (ombud: B. O'Connor, solicitor, samt advokaterna S. Gubel och E. Bertolotto)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Erlbacher, E. Georgieva och L. Baumgart)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av oegentligheter som kommissionen gjort sig skyldig till i samband med anbudsinfordran "Åtgärder för att stärka systemet för en tryggad livsmedelsförsörjning i Albanien (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Domslut

- 1) Det ersättningsbelopp som Europeiska kommissionen är skyldig att betala till Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton enligt domen av den 28 februari 2018, Vakakis kai Synergates/kommissionen (T-292/15), fastställs till 234 353 euro, på vilket belopp dröjsmålsränta ska utgå från och med den 28 februari 2018 till dess full betalning sker, enligt den räntesats som Europeiska centralbanken (ECB) tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, med tillägg av två procentenheter.
- 2) Kommissionen ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit i det förfarande som ledde till domen av den 28 februari 2018, Vakakis kai Synergates/kommissionen (T-292/15).
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader som uppkommit i det senare förfarandet efter domen av den 28 februari 2018, Vakakis kai Synergates/kommissionen (T-292/15).

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Belgien och Magnetrol International mot kommissionen(Mål T-131/16 och 263/16) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Stödordning som genomförts av Belgien — Beslut i vilket stödordningen förklaras oförenlig med den inre marknaden och olaglig samt förordnande om att utbetalt stöd ska återkrävas — Förhandsbesked i skattefrågor (tax ruling) — Skattelättnader vid överskjutande vinst — Medlemsstaternas självbestämmande i skattefrågor — Begreppet stödordning — Ytterligare genomförandeåtgärder)

(2019/C 131/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande i mål T-131/16: Konungariket Belgien (ombud: inledningsvis C. Pochet, M. Jacobs och J.-C. Halleux, därefter C. Pochet och J.-C. Halleux, biträdda av advokaterna M. Segura Catalán och M. Clayton)

Sökande i mål T-263/16: Magnetrol International (Zelev, Belgien) (ombud: advokaterna H. Gilliams och J. Bocken)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis P.J. Loewenthal och B. Stromsky, därefter P.J. Loewenthal och F. Tomat)

Part som har intervenerat i mål T-131/16: Irland (ombud: inledningsvis E. Creedon, G. Hodge och A. Joyce, därefter K. Duggan, M. Browne och M. Joyce, och slutligen M. Joyce och J. Quaney, biträdda av P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty och S. Kingston, barristers)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört (EUT L 260, 2016, s. 61).

Domslut

- 1) Målen T-131/16 och T-263/16 förenas med avseende på domen.
- 2) Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört, ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som uppkommit för Konungariket Belgien, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet, och Magnetrol International.
- 4) Irland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Tribunalens dom av den 26 februari 2019 — Athletic Club mot kommissionen(Mål T-679/16) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Stöd som beviljats av de spanska myndigheterna till förmån för vissa professionella fotbollsklubbar — Förmånlig skattesats som tillämpas på klubbar som beviljats status som icke-vinstdrivande enhet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till prövning — Åtgärd som vidtagits under statlig nivå — Selektiv karaktär — Snedvriddning av konkurrensen — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Ändring av ett befintligt stöd — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 131/44)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Athletic Club (Bilbao, Spanien) (ombud: advokaterna E. Lucas Murillo de la Cueva och J.M. Luís Carrasco)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och P. Němečková)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/2391 av den 4 juli 2016 om statligt stöd SA.29769 (2013/C) (f.d. 2013/NN) som Spanien har beviljat vissa spanska fotbollsklubbar (EUT L 357, 2016, s. 1), i den del det rör sökanden.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Athletic Club ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 – RE mot kommissionen(Mål T-903/16) ⁽¹⁾

(Personuppgifter — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Rätten till tillgång till sådana uppgifter — Förordning (EG) nr 45/2001 — Tillgång vägras — Talan om ogiltigförklaring — Skrivelse i vilken det hänvisas till en tidigare partiell vägran utan att någon omprövning gjorts — Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i artikel 263 FEUF — Begreppet rent bekräftande rättsakt — Tillämplighet när det gäller tillgång till personuppgifter — Nya och väsentliga omständigheter — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till prövning — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 131/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RE (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Kranenborg och D. Nardi)

Saken

Ansökan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av skrivelsen från direktören för direktoratet för säkerhet vid kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhet av den 12 oktober 2016 i den del det innebär avslag på sökandens ansökan om tillgång till vissa av sina personuppgifter.

Domslut

- 1) Skrivelsen från direktören för direktoratet för säkerhet vid kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhet av den 12 oktober 2016 ogiltigförklaras i den del den innebär avslag på RE:s ansökan av den 21 september 2016 om tillgång till vissa av sina personuppgifter.
- 2) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 53, 20.2.2017.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — L mot parlamentet

(Mål T-91/17) (¹)

(Personalmål — Ackrediterade parlamentsassistenter — Sjukledighet — Sjukledighet som tillbringas på någon annan plats än på anställningsorten — Otillåten frånvaro — Artikel 60 i tjänsteföreskrifterna — Omsorgsprincipen — Principen om god förvaltningssed)

(2019/C 131/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: L (ombud: advokaten I Coutant Peyre)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Windisch et Í. Ní Riagáin Dúro)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 31 augusti 2016 beträffande sökandens otillåtna frånvaro.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *L ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 32, 29.1.2018.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Polen mot kommissionen(Mål T-366/17) ⁽¹⁾

(Eruf — Beslut att inte bekräfta ett ekonomiskt bidrag för ett stort projekt — Artikel 41.1 i förordning (EG) nr 1083/2006 — Bedömning av överensstämmelsen med prioriteringarna i det operativa programmet — Artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 — Överskridande av fristen)

(2019/C 131/47)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann, A. Kyratsou och M. Siekierzyńska)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2017) 1904 final av den 23 mars 2017 att inte bevilja Republiken Polen ett ekonomiskt bidrag från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) för det stora projektet ”produktionsstart för en ny generation av dieselmotorer från Volkswagen Motor Polska” som en del av den prioriterade delen IV i det operativa programmet ”Innovativ ekonomi”.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Giove Gas mot EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(Mål T-34/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Det äldre EU-ordmärket CALOON — Relativt avslagshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 131/48)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Giove Gas Srl (Tarquinia, Italien) (ombud: advokaterna A. Bergonzini och F. Dinelli, avocats)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud.: J. Crespo Carrillo och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Paris, Frankrike) (ombud: advokat D. Régnier)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 27 november 2017 (ärende R 1271/2017-2) om ett invändningsförfarande mellan Compagnie des gaz de pétrole Primagaz och Giove Gas.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Giove Gas Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 182, 28.5.2018.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Torro Entertainment mot EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(Mål T-63/18) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TORRO Grande MEAT IN STYLE — Äldre EU-ordmärkena TORO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 — Motiveringsskyldighet — Artikel 94 i förordning 2017/1001 — Krav på tillbörlig aktsamhet — Artikel 95.1 i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 131/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Torro Entertainment (Plovdiv, Bulgarien) (ombud: advokat A. Kostov)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 20 december 2017 (ärende R 1776/2017-2) om ett invändningsförfarande mellan Grupo Osborne och Torro Entertainment.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Torro Entertainment Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Bayer Intellectual Property mot EUIPO (Återgivning av ett hjärta)

(Mål T-123/18) (¹)

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som återger ett hjärta — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 131/50)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Tyskland) (ombud: advokaterna V von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Graul, S. Hanne och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 7 december 2017 (ärende R 145/2017-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som återger ett hjärta.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Bayer Intellectual Property GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 142, 23.4.2018.

Tribunalens dom av den 14 februari 2019 — Beko mot EUIPO — Acer (ALTUS)(Mål T-162/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ALTUS — De äldre nationella varumärkena ALTOS — Förfaranden om upphävande av vissa äldre varumärken som inletts vid de nationella myndigheterna — Risk för förväxling — Vilandeförklaring av det administrativa förfarandet — Regel 20.7 c i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 71.1 i den delegerade förordningen (EU) 2018/625))

(2019/C 131/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Beko plc (Watford, Förenade Kungariket) (ombud: G. Tritton, barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och H. O'Neill)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Acer, Inc. (Taipei, Taiwan)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 13 december 2017 (ärende R 1991/2016-5) om ett invändningsförfarande mellan Acer och Beko.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelats av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 13 december 2017 (ärende R 1991/2016-5) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Beko plc.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Beslut meddelat av tribunalens vice ordförande den 15 februari 2019 — Aresu mot kommissionen

(Mål T-524/16 R)

(Interimistiskt förfarande — Personalmål — Tjänstemän — Reform av tjänsteföreskrifterna från den 1 januari 2014 — Minskat antal årliga semesterdagar — Resdagar ersatta med ledighet på hemorten — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2019/C 131/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Antonio Aresu (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara et F. Simonetti)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: E. Taneva och M. Ecker,) och Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF med yrkande dels om uppskov med verkställigheten av beslutet att minska antalet extra semesterdagar som sökanden åtnjuter från sex dagar till två och en halv dag på grundval av artikel 7 bilaga V till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, i ändrad lydelse genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013, dels om interimistiska åtgärder som syftar till att sökanden ska få behålla — interimistiskt — samma antal extra semesterdagar som han hade i form av resdagar före den 1 januari 2014, och detta med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2014 till dess att dom meddelas i målet eller, om det äger rum före domen, det datum då sökanden går i pension.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mot ECB

(Mål T-768/17) ⁽¹⁾

(Passivitetstalan, talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan — Ekonomisk och monetär politik — Tillsyn över kreditinstitut — Otillåtna handlingar som påstås ha begåtts av vissa portugisiska kreditinstitut — Underförstått avslag på en till ECB riktad uppmaning att vidta åtgärder — Uppenbart att talan delvis ska avvisas — Uppenbart att behörighet saknas — Uppenbart att talan delvis saknar rättslig grund)

(2019/C 131/53)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lissabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (ombud: advokaten M. Ribeiro)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta och P. Ferreira Jorge)

Saken

Talan enligt artikel 265 FEUF om fastställelse av att ECB rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder mot ett portugisiskt kreditinstitut för att förändra att det finansiella systemet används för penningtvätt, och talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av ECB:s beslut att inte vidta några åtgärder, samt talan enligt artikel 268 FEUF om skadestånd för den skada som sökandena påstår sig ha lidit till följd av denna underlåtenhet.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Comprojecto-Proyectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo och Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 52, 12.2.2018.

Tribunalens beslut av den 8 februari 2019 — Schokker mot Easa

(Mål T-817/17) (¹)

(Personalmål — Kontraktsanställda — Easa - Rekrytering — Urvalsförfarande — Upptagande av sökanden på reservlistan — Återkallelse av erbjudandet om anställning riktat till sökanden — Ansvar — Easa har inte handlat rättsstridigt — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2019/C 131/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Nederländerna) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet (ombud: S. Rostren och F. Pavesi, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF avseende ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit till följd av Easas rättsstridiga handlande under urvalsförfarandet för att rekrytera en kontraktsanställd.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Boudewijn Schokker ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 63, 19.2.2018.

Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Associazione GranoSalus mot kommissionen(Mål T-125/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Det verksamma ämnet glyfosat — Förnyat upptagande i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder — Avvisning)

(2019/C 131/55)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Italien) (ombud: advokaten G. Dalfino)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva och I. Naglis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2324 av den 12 december 2017 om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 333, 2017, s. 10).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Det saknas anledning att pröva interventionsansökningarna från Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. och Barclay Chemicals Manufacturing Ltd.*
- 3) *Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*
- 4) *Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI och Barclay Chemicals Manufacturing ska var och en bära sina rättegångskostnader i den mån de hänför sig till interventionsansökan.*

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Chrome Hearts mot EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Återgivning av ett kors)(Mål T-137/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som återger ett kors — Återkallelse av det överklagade beslutet — Ändamålet med talan har förfallit — Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 131/56)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 19 december 2017 (ärende R 766/2017-5) om ett invändningsförfarande mellan Chrome Hearts och Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Avgörande

- 1) *Det saknas anledning att döma i saken.*
- 2) *Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 166, 14.5.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 14 februari 2019 — PV mot kommissionen

(Mål T-224/18 RII)

(Intermistiskt förfarande — Personalmål — Disciplinärt förfarande — Nollställande av lön — Ändrade omständigheter — Avvisning — Nya omständigheter föreligger inte)

(2019/C 131/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PV (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid, B. Mongin och R. Striani)

Saken

Begäran enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av disciplinärt förfarande CMS 17/025 och av beslutet att nollställa sökandens lön.

Avgörande

- 1) *Begäran om interimistiska åtgärder avslås.*
 - 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*
-

Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — Brunke mot kommissionen(Mål T-258/18) ⁽¹⁾

(Passivitetstalan — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Ingen anmodan om att vidta åtgärder har framställts — Uppenbart att talan ska avvisas — Begäran om fastställelse — Begäran om att det ska meddelas beslut om föreläggande — Uppenbart att behörighet saknas)

(2019/C 131/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Lothar Brunke (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten A. Schniebel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun och H. Støvlbæk)

Saken

Talan om, i första hand, fastställande av "den diskriminerande verkan" som Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 2005, s. 22) har, och, i andra hand, dels att ett beslut om föreläggande ska meddelas mot kommissionen, dels talan enligt artikel 265 FEUF om fastställande av att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder med anledning av sökandens skrivelser av den 6 juni och den 27 december 2017.

Avgörande

- 1) Talan ska ogillas, eftersom det är uppenbart att tribunalen i vissa delar saknar behörighet, och att talan i övriga delar är ogrundad.
- 2) Det finns inte längre anledning att döma över interventionsansökningarna från Europeiska unionens råd och Europaparlamentet.
- 3) Lothar Brunke ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Rådet ska bära de av sina rättegångskostnader som hänför sig till dess interventionsansökan.
- 5) Parlamentet ska bära de av sina rättegångskostnader som hänför sig till dess interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 276, 6.8.2018.

Tribunalens beslut av den 8 februari 2019 — Front Polisario mot rådet(Mål T-376/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Internationella avtal — Avtalet mellan EU och Marocko om fiskepartnerskap — Beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar mellan unionen och Marocko om ändring av partnerskapsavtalet – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2019/C 131/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (ombud: advokaten G. Devers)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. de Elera-San Miguel Hurtado och F. Naert)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 16 april 2018 om bemyndigande att inleda förhandlingar med Konungariket Marocko om ändring av avtalet om fiskepartnerskap mellan unionen och Konungariket Marocko och om ingående av ett protokoll för genomförande av nämnda avtal.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Det saknas anledning att pröva Republiken Frankrikes och Europeiska kommissionens interventionsansökningar.*
- 3) *Le Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Europeiska unionens råd har haft.*
- 4) *Kommissionen och Republiken Frankrike ska var och en bära sina respektive kostnader för interventionsansökningarna.*

(¹) EUT C 319, 10.9.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 februari 2019 — BRF et SHB Comercio e Industria de Alimentos mot kommissionen

(Mål T-429/18 R)

(Interimistiskt förfarande — Folkhälsa — Genomförandeförordning (EU) 2018/700 — Ändring av förteckningarna över anläggningar i tredjeländer från vilka import av specificerade produkter av animaliskt ursprung är tillåten vad gäller vissa anläggningar i Brasilien — Situation som ställer krav på skyndsamt föreligger inte — Intresseavvägning)

(2019/C 131/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BRF SA (Itajaí, Brasilien), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (ombud: advokaterna D. Arts och G. van Thuyne)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: X. Lewis, B. Eggers och B. Hofstätter)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF med yrkande om i första hand uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/700 av den 8 maj 2018 om ändring av förteckningarna över anläggningar i tredjeländer från vilka import av specificerade produkter av animaliskt ursprung är tillåten vad gäller vissa anläggningar i Brasilien (EUT L 118, 2018, s. 1), till dess att ett slutligt avgörande meddelats med anledning av sökandenas talan enligt artikel 263 FEUF eller till och med det datum som fastställs av tribunalens ordförande, och i andra hand uppskov med verkställigheten av denna förordning såvitt avser sökandenas anläggningar som är uppförda i förteckningen över anläggningar i Brasilien från vilka import av kött från fjäderfå och hardjur (avsnitt II) är tillåten, i förteckningen över anläggningar i Brasilien från vilka import av malet kött, köttberedningar och maskinurbenat kött (avsnitt V) är tillåten som inte medfört mer än två anmälningar via det system för snabb varning för livsmedel och foder mellan den 1 mars 2017 och 19 april 2018 samt i förteckningen över anläggningar i Brasilien från vilka import av köttprodukter (avsnitt VI) är tillåten, eller vidtagande av någon annan ytterligare åtgärd som tribunalens ordförande anser är nödvändig och lämplig.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 4 februari 2019 — XH mot kommissionen**(Mål T-511/18)**

(2019/C 131/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: XH (ombud: advokaten E. Auleytner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 13 november 2017 (IA nr 25-2017) att inte uppta sökandens namn i förteckningen över de tjänstemän som befordrats år 2017,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 7 juni 2018 genom vilket denna bemötte sökandens klagomål,
- förplikta svaranden att till sökanden betala 20 000 euro för ideell skada och 45 000 euro för ekonomisk skada, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Sökanden bestrider innehållet i sökandens karriärutvecklingsrapporter som grund för befordringsomgången i fråga och gör gällande att det föreligger brister i det avslutade befordringsförfarandet i fråga och att det varken är möjligt eller rättssnligt att i efterhand avhjälpa situationen efter att befordringsomgången avslutats.
 - Sökanden anser att det var omöjligt att visa att värdeomdömena kunde ha gjorts annorlunda om den bristfälliga halvtidsrapporten inte hade beaktats vid olika tidpunkter under befordringsförfarandet.
 - Sökanden gör gällande att svaranden gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och att befordringsförfarandet var bristfälligt: Åsidosättande av kommissionens beslut C(2013) 89 68 final av den 16 december 2013 om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna mot bakgrund av artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och underlåtenhet att faktiskt jämföra förtjänster.

- Sökanden anser även att svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den tillämpade bedömningskriterierna i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, mot bakgrund av artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Sökanden anser att bristerna påverkade det angripna bedömningsförfarandet, med beaktande av sökandens personalakt och hennes karriärutvecklingsrapporter. Bristerna ledde enligt sökanden till att hon inte blev befordrad såsom annars hade kunnat förväntas om en korrekt jämförelse av förtjänster hade gjorts i vederbörlig ordning.

Talan väckt den 5 februari 2019 — AI mot ECDC

(Mål T-65/19)

(2019/C 131/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AI (ombud: advokaterna L. Levi and A. Champetier)

Svarande: Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECDC:s beslut av den 18 maj 2018 om avslag på sökandens ansökan om bistånd av den 20 juni 2017,
- ogiltigförklara ECDC:s beslut av den 20 juni 2018 om avslag på sökandens ansökan om tillgång till utredningsrapporten,
- i den utsträckning det är nödvändigt, ogiltigförklara ECDC:s beslut av den 26 oktober 2018 om avslag på sökandens klagomål av den 2 juli 2018,
- förplikta ECDC att utge ekonomisk ersättning, vilken *ex aequo et bono* kan uppskattas till 40 000 euro avseende den ideella skada som sökanden lidit.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder hänförliga till det angripna beslutet av den 18 maj 2018 och en grund avseende det angripna beslutet av den 20 juni 2018.

1. Första grunden: Åsidosättande av den rätten att yttra sig (avser det angripna av den 18 maj 2018)
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten (avser det angripna beslutet av den 18 maj 2018)

3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna i strid med artikel 86 i tjänsteföreskrifterna (avser det angripna beslutet av den 18 maj 2018)
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 13 i förordning nr 45/2001.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Överklagande ingett den 9 februari 2019 — Alcar Aktiebolag mot EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(Mål T-77/19)

(2019/C 131/63)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Alcar Aktiebolag (Bromma, Sverige) (ombud: advokat M. Ateva)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Alcar Holding GmbH (Wien, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ord- och figurmärket alcar.se i färgerna vit och blå — Registreringsansökan nr 15 508 583

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 november 2018 i ärende R 378/2018-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- vilandeförklara målet vid tribunalen till dess att upphävandeförfarandet mot det varumärke som innehas av Alcar Holding GmbH har avslutats, och den faktiska omfattningen av skyddet för det varumärket har fastställts,
- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut i dess helhet,
- bekräfta invändningsenhetens beslut i dess helhet, och
- förplikta Alcar Holding GmbH att ersätta de kostnader som klaganden har haft i förfarandena vid invändningsenheten, överklagandenämnden och tribunalen.

Grunder

- Överklagandenämnden utvidgade felaktigt omfattningen av skyddet för det varumärke som innehas av Alcar Holding GmbH.
- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning av risken för förväxling mellan varumärkena.

Talan väckt den 12 februari 2019 — Lantmännen och Lantmännen Agroetanol mot kommissionen**(Mål T-79/19)**

(2019/C 131/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lantmännen ek för (Stockholm, Sverige), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Sverige) (ombud: advokaterna S. Perván Lindeborg och A. Johansson samt R. Bachour, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 743 av den 28 januari 2019 om en invändning mot att lämna ut uppgifter från berörda enligt artikel 8 i beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhörsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (EUT L 275, 2011, s. 29) (ärende AT.40054 — Referensvärden för etanol), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet strider mot bestämmelserna om förlikningsförfarandet

Sökandena anför att de rättsakter som reglerar förlikningsförfarandet förhindrar att handlingarna i fråga lämnas ut. I synnerhet ska artiklarna 10a, 15.1 b och 16a.2 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004, (1) jämförda med varandra, tolkas som att protokoll från förlikningsförhandlingar bara kan lämnas ut i den del de avser själva överenskommelsen. Tillgång till den informationen är då kringgärdad av strikta villkor.

2. Andra grunden: Det angripna beslutet strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar

Sökandena hävdar att svaranden, genom att konsekvent undanta diskussionsdokument som getts in under förlikningssamtalen från andra parter tillgång till handlingarna och genom att lämna specifika försäkringar om detta under dessa samtal, gett sökandena berättigade förväntningar om att dessa dokument skulle behandlas konfidentiellt.

3. Tredje grunden: Det angripna beslutet strider mot likabehandlingsprincipen och principen om parternas likställighet i processen

Sökandena hävdar att genom att lämna ut protokoll över sökandenas förlikningssamtal med svaranden till andra parter, åsidosätter svaranden likabehandlingsprincipen, genom att försätta förlikande parter i en sämre situation än de parter som har övergett förlikningssamtalen. Den omotiverade utvidgningen av de icke-förlikande parternas tillgång till handlingarna i ärendet strider också mot principen om parternas likställighet i processen, eftersom det ger dessa en fördel i förhållande till misstänkta medansvariga vad gäller framtida ersättningskrav, ett förhållande där dessa parter till sin natur har motsatta intressen.

4. Fjärde grunden: Det angripna beslutet strider mot principen om god förvaltningssed

Sökandena hävdar vidare att genom att medge att den omtvistade informationen lämnas ut, låter beslutet svaranden anta en helt inkonsekvent politik, där sökandena behandlas betydligt mindre fördelaktigt än de som svarandens alla tidigare beslut är riktade till. Därmed strider det omtvistade beslutet mot sökandenas rätt att få sina angelägenheter behandlade "opartiskt, rättvist och inom skälig tid" av Europeiska unionens organ, såsom svaranden, vilket strider mot artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

5. Femte grunden, anförd i andra hand: Skälen i beslutet innehåller en oriktig rättslig kvalificering

I femte grunden, som anføres i andra hand till övriga grunder, gör sökandena gällande att även om tribunalen skulle hålla med svaranden om att det omtvistade materialet ska lämnas ut till andra företag, ska det angripna beslutet ändå ogiltigförklaras till följd av fel i skälen.

Svaranden har tillämpat punkt 35 i meddelandet om förlikning för att ge tillgång till det omtvistade materialet. Punkt 35 rör endast själva överenskommelsen, inte förlikningshandlingarna, vilket är den term som används i det angripna beslutet. Ska skälen vara internt konsekventa, måste det angripna beslutet formuleras om så att det omtvistade materialet betraktas som en del av överenskommelsen.

(¹) Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, 2004, s. 18).

Överklagande ingett den 18 februari 2019 — Rezon OOD mot EUIPO (imot.bg)

(Mål T-101/19)

(2019/C 131/65)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: Rezon OOD (Sofia, Bulgarien) (ombud: Yordanova-Harizanova, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket "imot.bg" — Registreringsansökan nr 17 203 316

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 9 november 2018 i ärende R 999/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och slå fast att det omtvistade varumärket ska registreras, samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna för förevarande förfarande och för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2019 — Abarca mot EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Mål T-106/19)

(2019/C 131/66)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaterna J. Pimenta och Á. Pinho)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket ABARCA SEGUROS i färgerna rosa, ljusblå, ljusgrön och svart — Registreringsansökan nr 16 041 519

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 22 november 2018 i ärende R 1370/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet,

- i enlighet därmed bevilja EU-varumärkesregistrering nr 16 041 519 i dess helhet, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen samt kostnaderna i förfarandena vid EUIPO:s invändningsenhet och överklagandenämnd.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Tribunalens beslut av den 14 februari 2019 — VFP mot kommissionen

(Mål T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på stora avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 462, 12.12.2016.

Tribunalens beslut av den 12 februari 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment mot EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(Mål T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

Tribunalens beslut av den 15 februari 2019 — Intercontinental Exchange Holdings mot EUIPO (BRENT)**(Mål T-725/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 131/69)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV